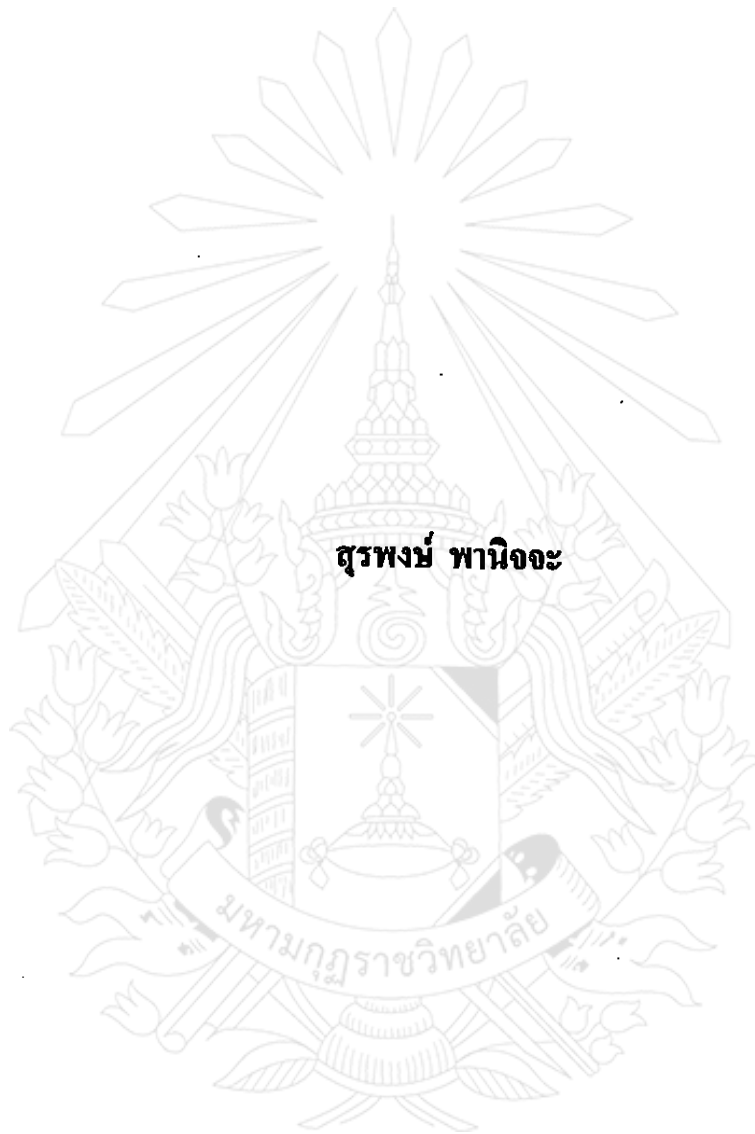

**มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก**

**สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2552**

B 17439

**THE MEASURES FOR DRUG PREVENTION AND SOLUTION IN
DORMITORY ACCORDING TO THE STATE POLICY IN
MUEANG DISTRICT, PITSANULOK PROVINCE**

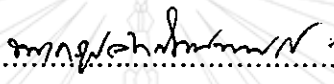

SURAPHONG PANICHJA

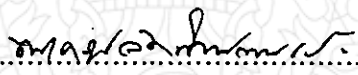
**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B. E. 2552 (2009)**

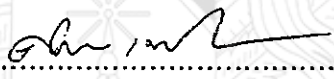
หัวข้อสารนิพนธ์ : มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ชื่อนักศึกษา : สุรพงษ์ พานิจจะ
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. ศุภกฤษ เมธีโลกพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระปลัด บุญธรรม ปุณฺณมฺโม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

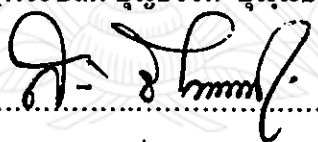

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. ศุภกฤษ เมธีโลกพงษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระปลัด บุญธรรม ปุณฺณมฺโม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ดร. บุศรา โพธิสุข)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : The Measures for Drug Prevention and Solution in Dormitory
According to the State Policy in Mueang District, Pitsanulok Province

Student's Name : Suraphong Panichja

Department : Government

Advisor : Dr. Supakrit Meteebhokpong

Co- Advisor : Phrapalad Boonthum Puññadhammo

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanavirajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanavirajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Dr. Supakrit Meteebhokpong
..... Advisor
(Dr. Supakrit Meteebhokpong)

Phrapalad Boonthum Puññadhammo
..... Co-Advisor
(Phrapalad Boonthum Puññadhammo)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

Dr. Bursara Pothisook
..... Member
(Dr. Bursara Pothisook)

หัวข้อสารนิพนธ์	: มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ชื่อนักศึกษา	: สุรพงษ์ พานิจจะ
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. สุกฤษฎ เมธีโภคพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก 2) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชน ผู้พักอาศัยในหอพัก จำนวน 153 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทาง เดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

ประชาชนมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐ ในหอพัก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านนโยบาย รองลงมาคือ ด้านระเบียบ ด้านกฎหมาย ส่วนด้านการจัดระบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของภาครัฐ คือ เน้นการออกตรวจให้มากขึ้น มีการจัดทำบัญชี รายชื่อหอพักกลุ่มเสี่ยง มีการจัดตั้งคณะทำงานท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันให้มาก ขึ้น มีการสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของผู้ประกอบการหอพัก ควรให้ความร่วมมือ กับเจ้าหน้าที่ และส่วนราชการอย่างจริงจังในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน โดยมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ซึ่งจะเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

Thematic Title : The Measures for Drug Prevention and Solution in Dormitory
According to the State Policy in Mueang District, Pitsanulok Province

Student's Name : Suraphong Panichja

Department : Government

Advisor : Dr. Supakrit Meteebhokpong

Co- Advisor : Phrapalad Boonthum Puññadhammo

Academic Year : B. E. 2552 (2009)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) to prevent and resolve drug. State policies in the dorms. 2) to compare prophylactic drugs, and resolve by fundamental factors. And 3) to study the proposed operational measures to prevent and resolve drug in dorm from a total of 153 samples of the questionnaires used in gathering data and statistics used to criticize the measure data is the average frequency and standard deviation. Comparison of measures, including prevention and resolve drug The sample with t-test and the One-Way ANOVA.

The results of research were found as follows :

Policy measures and legal regulations regarding the prevention and troubleshooting drugs in the dormitory operators found that the majority of hostels have followed different policy measures to prevent and resolve drug. All hostels measures.

Hypothesis test results found that Factors, gender, age, class, education, income, occupation, marital status, the overall sample have operations Implementing measures to prevent and resolve problems as drug Not different statistically significant.

Proposed in the operations of government. Is focused to check out more. Create a list of dorm-risk groups. Has established a local team to participate in surveillance To prevent more Supports the ongoing operation. The dormitory operator. Should cooperate with the authorities. But seriously the government surveillance, with notification to participate in operations. This will effect a substantial.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ให้สถานที่ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมความรู้ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน พร้อมทั้งขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทุกท่านที่ได้กรุณาช่วยเหลือแนะนำ อำนวยความสะดวกด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้สั่งสอนให้วิชาความรู้กับข้าพเจ้า ตลอด ทั้ง คร. สุภกฤษ เมธี โภคพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ขอรานนัมสการ พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์ และพระมหาวิรัชศักดิ์ สุรเมธี ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้มาโดยตลอด

ขอรานนัมสการ พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชโย รวมทั้งขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสง ที่ได้เมตตาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามในการวิจัยให้สมบูรณ์

ขอรานนัมสการ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาเป็น ประธานกรรมการสอบ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก กรรมการ สอบ และ ดร. บุศรา โภธิสุข กรรมการสอบ ที่ได้ช่วยตรวจสอบ ถักนกรองเนื้อหาสาระ แก้ไข ปรับปรุงสารนิพนธ์เล่มนี้ ให้มีประสิทธิภาพ มีเนื้อหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะได้ให้ผู้อื่นได้ ศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ต่อไป

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ ทั้ง 2 แห่ง คือ ที่จังหวัดเชียงใหม่ และที่จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลที่ทดลองก่อนหน้า และเก็บข้อมูลจริงภายหลัง เพื่อจะได้ ข้อมูลที่เป็นจริงในปัจจุบันอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยให้คำแนะนำ และช่วยดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ระหว่างเรียน และระหว่างเก็บข้อมูลในการวิจัย พร้อมทั้งคุณอุษา เณรจิว ที่ช่วยพาไปดำเนินการเก็บข้อมูลตาม หอพักต่าง ๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และดำเนินการประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์

ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ชาย พี่สาว และลูกชายที่ได้ กำลังใจระหว่างเรียนและให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา รวมทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่สำนักงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 6 จังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าจัดทำสารนิพนธ์ เล่มนี้ได้สำเร็จด้วยดี คุณงามความดี ทุกประการของสารนิพนธ์เล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ทุก ๆ ท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

สุรพงษ์ พานิจจะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	7
2.2 การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ	9
2.3 นโยบายที่เกี่ยวข้องมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	12
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
2.5 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	27

	จ
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	29
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	30
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	33
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
ตอนที่ 2 การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตาม นโยบายของรัฐในหอพัก	37
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	42
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก	80
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	83
5.1 สรุปผลการวิจัย	83
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	85
5.3 ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือ	94
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	99
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับการวิจัย	102
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาเพื่อการวิจัย (IOC)	109
ประวัติผู้วิจัย	112

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยในหอพัก ตามขนาดหอพัก	28
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	34
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	34
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	35
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้	35
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	36
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	36
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน	37
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย	38
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ	39
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย	40
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ	41
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ	42

ตารางที่ 4.23	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	46
ตารางที่ 4.24	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีอายุแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	47
ตารางที่ 4.25	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	47
ตารางที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	48
ตารางที่ 4.27	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มี อายุแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	48
ตารางที่ 4.28	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	49
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	49
ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	50
ตารางที่ 4.31	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	50
ตารางที่ 4.32	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มี อายุแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	51

- ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ 51
- ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ 52
- ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา 52
- ตารางที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา 53
- ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน
ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 53
- ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา 54
- ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา 54
- ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มี
ระดับการศึกษาแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 55
- ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา 55
- ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา 56

ตารางที่ 4.43	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา	56
ตารางที่ 4.44	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา	57
ตารางที่ 4.45	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	57
ตารางที่ 4.46	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 4.47	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 4.48	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	59
ตารางที่ 4.49	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	59
ตารางที่ 4.50	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีรายได้แตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	60
ตารางที่ 4.51	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	60
ตารางที่ 4.52	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	61

ตารางที่ 4.53	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มีรายได้แตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	61
ตารางที่ 4.54	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	62
ตารางที่ 4.55	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	62
ตารางที่ 4.56	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ที่มีรายได้แตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	63
ตารางที่ 4.57	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	64
ตารางที่ 4.58	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	64
ตารางที่ 4.59	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มีรายได้แตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe'	65
ตารางที่ 4.60	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	65
ตารางที่ 4.61	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้	66
ตารางที่ 4.62	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	66

- ตารางที่ 4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 67
- ตารางที่ 4.64 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน
ที่มีอาชีพแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 67
- ตารางที่ 4.65 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 68
- ตารางที่ 4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 68
- ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มี
อาชีพแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 69
- ตารางที่ 4.68 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 70
- ตารางที่ 4.69 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 70
- ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ที่
มีอาชีพแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 71
- ตารางที่ 4.71 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 71
- ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 72

- ตารางที่ 4.73 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มี อาชีพแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 72
- ตารางที่ 4.74 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 73
- ตารางที่ 4.75 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ 73
- ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 74
- ตารางที่ 4.77 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 74
- ตารางที่ 4.78 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 75
- ตารางที่ 4.79 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 75
- ตารางที่ 4.80 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มี สถานภาพแตกต่างกันด้วยวิธีของ Scheffe' 76
- ตารางที่ 4.81 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 76
- ตารางที่ 4.82 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 77

- ตารางที่ 4.83 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 77
- ตารางที่ 4.84 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 78
- ตารางที่ 4.85 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก
ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 78
- ตารางที่ 4.86 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ 79
- ตารางที่ 4.87 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ด้านนโยบาย 80
- ตารางที่ 4.88 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ด้านการจัดระบบ 81
- ตารางที่ 4.89 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ด้านกฎหมาย 81
- ตารางที่ 4.90 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ด้านระเบียบ 82

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หน้า

25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาสำคัญ ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาสุขภาพจิต และถือเป็นปัญหาเร่งด่วนของชาติที่จะต้องแก้ไข โดยการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนของสังคมร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้เบาบางลงหรือหมดสิ้นไปโดยเร็ว สำนักนายกรัฐมนตรี จึงมีคำสั่งจัดตั้ง ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.) ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ภายใต้ปฏิบัติการ “รวมพลังไทย ขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไถ้องค์ราชัน” มุ่งแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตอย่างตรงเป้าหมายและมีคุณภาพ โดยนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการแก้ไขปัญหา เน้นการพัฒนางานเชิงคุณภาพต่อเป้าหมายและพื้นที่ที่มีปัญหาเป็นลำดับแรก

ปัจจุบันยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมาก ได้แก่ ยาบ้า โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดจึงมุ่งไปแก้ไขปัญหาในสถานศึกษา แต่ก็เป็นเพียงการแก้ไขปัญหาในระดับหนึ่งเท่านั้น เพราะการแก้ไขปัญหาจะต้องแก้ไขในทุกกระดับ ซึ่งสถานที่หนึ่งที่พบปัญหามาก คือ สถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งกลายเป็นแหล่งมั่วสุมทั้งยาเสพติด และมั่วสุมทางเพศของกลุ่มนักเรียน นักศึกษา เมื่อรัฐบาลเน้นนโยบายจัดระเบียบสังคม มีการเอาจริงเอาจังกับสถานบันเทิงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทำให้กลุ่มนักเรียน นักศึกษาเหล่านี้ต้องเปลี่ยนสถานที่ไปมั่วสุมกันในที่พักอาศัย ก็คือหอพักของนักเรียน นักศึกษา¹

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหอพัก ได้ดำเนินการทั้งด้านการปราบปราม การป้องกัน และการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ในช่วงแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2540 - 2544 ได้กำหนดให้มีการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในผู้ใช้แรงงานอย่างชัดเจน เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้ใช้แรงงาน และเจ้าของสถานบันเทิงเป็น

---

¹สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “ปฏิบัติการรวมพลังไทย ขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไถ้องค์ราชัน”, รายงานผลการสำรวจประเมิน, 2550, (อัคราณา).

สำคัญ ในปี 2543 รัฐบาลได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดปี 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานประกอบการให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในผู้ใช้แรงงาน²

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ชื่อโดยย่อ สำนักงาน ป.ป.ส.) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2519 ซึ่งรัฐบาลได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2519 และในมาตรา 11 กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานระดับกรม ขึ้นอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานกลางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยได้งบประมาณปี 2520 เป็นปีแรกจำนวน 8,173,125 บาท ได้รับอนุมัติอัตรากำลัง 334 คน (แต่อัตรากำลังบรรจุจริง 245 คน) มีทั้งหมด 7 กอง แต่ปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงยุติธรรม โดยมี พลตำรวจโท กฤษณะ ผลอนันต์ เป็นเลขาธิการสำนักงาน ป.ป.ส. ได้แสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนฝ่ายผู้ใช้แรงงาน นักเรียน นักศึกษา ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหอพัก โดยมีการรณรงค์เผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ต่อปัญหายาเสพติด ส่งเสริมให้เจ้าของหอพักดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของตนเอง ส่วนราชการที่ดำเนินการในพื้นที่ระดับจังหวัด เช่น ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัด (ศตส.จ.) ตำรวจภูธรจังหวัด สถานศึกษา ได้ดำเนินการตรวจหอพักนักเรียน นักศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติด และสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างแนวทางการปฏิบัติให้แก่เจ้าของหอพัก ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามแนวทางการปฏิบัติของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ตลอดจนดำเนินการเพื่อจัดระเบียบหอพักให้เป็นระเบียบและเกิดความร่วมมือจากเจ้าของหอพัก ในการดูแลการดำเนินกิจการหอพักเป็นไปตามนโยบายของรัฐ

พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เป็นที่ตั้งของส่วนราชการระดับภาค และระดับจังหวัด และเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่ง การศึกษาของภาคเหนือตอนล่าง ดังนั้นจึงมีนักเรียน นักศึกษา จากต่างจังหวัด ต่างอำเภอ เข้ามาศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก และนักเรียน นักศึกษาดังกล่าวมีความจำเป็นต้องเข้าพักในหอพัก บ้านเช่า หรืออพาร์ทเมนต์ ต่าง ๆ ของเอกชน ทำให้นักเรียน นักศึกษา ต้องอยู่ห่างไกลจากพ่อแม่ จึงทำให้หอพักเป็นสถานที่เสี่ยงที่จะเป็นแหล่งมั่วสุมและเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานศึกษา

²เรื่องเดียวกัน.

ระดับอุดมศึกษาที่สำคัญได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก และวิทยาลัยพิษณุโลก เป็นต้น และมีสถานบริการ สถานบันเทิง และ หอพักมากมาย ดังนั้น หอพักอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จึงเป็นพื้นที่เป้าหมายสำคัญมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยส่วนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถจัดการดูแลปัญหาได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้พักอาศัย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก เพื่อใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปใช้ในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

1.3.6 ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนผู้พักอาศัยในหอพัก เขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 248 แห่ง แห่งละ 1 คน จำนวนทั้งหมด 248 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านการจัดระบบ 3) ด้านกฎหมาย และ 4) ด้านระเบียบ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ หอพักของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ได้แก่ ตั้งแต่เดือนตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2551

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.5.2 ทำให้ทราบการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.5.4 สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

หอพัก หรือ อพาร์ทเมนท์ หมายถึง ที่พักอาศัยสำหรับ นักเรียน/นักศึกษาและประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่พักอาศัยอยู่ด้วยหรือสถานที่ ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก โดยมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้พักอาศัย

ผู้ประกอบการหอพัก หมายถึง เจ้าของหอพักผู้ได้รับค่าตอบแทนจากการให้เช่า

ผู้พักอาศัย หมายถึง ผู้ที่เช่าพักอาศัยในหอพัก และจ่ายค่าเช่าเป็นรายเดือน

ยาเสพติด หมายถึง ยา หรือสารเคมี หรือวัตถุชนิดใด ๆ ที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีการกิน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใด ๆ ก็ตามเป็นช่วงระยะเวลา หรือนาน ๆ ติดกันจนทำให้ร่างกายทรุดโทรมและตกอยู่ใต้อำนาจ หรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพียงอย่างเดียว

การปฏิบัติตามนโยบาย หมายถึง ความตั้งใจของบุคคล องค์กร และหน่วยงานในการเข้ามามีส่วนร่วมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหอพัก

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติตามนโยบาย มาตรการ กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในหอพัก

การจัดระบบ หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการดำเนินงาน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน หรือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงาน โดยการรวบรวมปัญหาข้อมูลและวิธีการต่าง ๆ

กฎหมาย หมายถึง กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่รัฐบาลกำหนดออกมาเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ หรือปกครองประชาชน

ระเบียบ หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติหรือดำเนินการ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ

1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ช่วง คือ

1) ต่ำกว่า 19 ปี 2) 20-30 ปี 3) 31-40 ปี 4) 41-50 ปี และ 5) 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้

นี้ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ประถม 2) มัธยม 3) อนุปริญญา และ 4) ปริญญาตรีขึ้นไป

รายได้ หมายถึง รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 6 ช่วง คือ

1) ไม่เกิน 3,000 บาท 2) 3,001- 5,000 บาท 3) 5,001- 7,000 บาท 4) 7,001- 9,000 บาท 5) 9,001- 11,000 บาท และ 6) 11,001 บาทขึ้นไป

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ 1) นักเรียน/นักศึกษา 2) ข้าราชการ/ลูกจ้าง 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4) พนักงานบริษัทเอกชน และ 5) อื่นๆ

สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ 1) โสด 2) สมรสอยู่ร่วมกัน 3) หย่าแยกกันอยู่ และ 4) หม้าย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพักอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
- 2.2 การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ
- 2.3 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะ (Public Policy) หมายความว่า “แนวทางในการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาลหรือองค์กรภาครัฐ ซึ่งรัฐกำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ตามภาระหน้าที่ของรัฐบาล” นโยบายสาธารณะ จึงมีขอบเขตที่กว้างขวางครอบคลุมหลายระดับการศึกษา นโยบายสาธารณะ จึงเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินนโยบายต่าง ๆ

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จะเน้นการแก้ไขพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นปัญหาหลัก โดยการตัดวงจรของปัญหายาเสพติด ได้แก่ การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด (Supply) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand) และกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด (Potential Demand) ให้ออกจากกัน โดยใช้มาตรการสำคัญ ได้แก่ มาตรการทั่วไปที่ใช้สำหรับพื้นที่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้แล้ว มีดังนี้

1. การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด เน้นหนักในการทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้าที่ยังหลงเหลืออยู่ ตลอดจนผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลังขบวนการค้ายาเสพติด โดยสืบสวนสอบสวนจับกุม ขยายผล ผู้ค้ายาเสพติด บุคลากรมาตรการทางทรัพย์สิน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะผู้ค้ารายย่อยในชุมชนดำเนินการต่อเรื่องร้องเรียนของประชาชนอย่างจริงจัง โดยให้หน่วยปราบปรามยาเสพติดทุกหน่วยจัดทำแผนยุทธการปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติด ทั้งใน

ระดับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านการข่าวและการประสานงานตามกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายอย่างเคร่งครัด

2. การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด มุ่งเน้นที่การบำบัดในระบบบังคับบำบัดเป็นหลัก และจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องครบวงจร โดยจัดทีมค้นหาที่มีประสิทธิภาพใช้เครื่องมือและวิธีการจำแนก/คัดกรองที่มีประสิทธิภาพ เพื่อแยกผู้เสพ/ติดยาให้เข้าสู่ระบบอย่างเหมาะสม จัดให้มีสถานบำบัดแบบบังคับให้เพียงพอ ด้วยการดึงเอาสถาบัน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการ ช่วยเหลือดูแลและให้คำปรึกษา เมื่อบุคคลเหล่านี้กลับสู่ชุมชน รวมทั้งช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูได้มีงานทำ มีรายได้เพียงพอที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

3. การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยสร้างความตื่นตัวและการมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไปในการเฝ้าระวังดูแลปัญหาเสพติดสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานยาเสพติดให้แก่ประชาชนทั่วไป สนับสนุนให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ จัดระเบียบสังคมเชิงบูรณาการด้วยการเสริมพื้นที่และปัจจัยบวก ควบคุมและขจัดพื้นที่เสี่ยง

4. การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพของกลไกกระบวนการปฏิบัติและระบบงานอำนาจการในทุกกระดับ ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยบูรณาการแผนงาน โครงการและงบประมาณ การดำเนินงานภายใต้หลักการบริหาร 4 ป. คือ โปร่งใส เป็นธรรม ประหยัด และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาภาคีติดตามประเมินผลจากภายนอกเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของคุณภาพการแก้ไขปัญหามากกว่าตัวเลขเชิงปริมาณ¹

กฤษณ ธนาพงศ์ธร กล่าวว่า “นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมในอดีตที่ผ่านมา กิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต”²

มยุรี อนุมานราชชน ได้นิยามนโยบายสาธารณะว่า “คืออะไรก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะทำหรือไม่ทำกับสังคม โดยรวมและจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายแอบแฝงอยู่โดย

¹สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “มาตรการทางกฎหมาย ประกอบการดำเนินการจัดระเบียบสังคม ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507”, กรุงเทพมหานคร : กงนิติการ, 2549, (อัคราณา).

²กฤษณ ธนาพงศ์ธร, **แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ**, หน่วยที่ 1-7, พิมพ์ครั้งที่ 13, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540), หน้า 159.

ไม่ปรากฏชัดเจนอีกด้วย นอกจากนี้ยังรวมถึงการกระทำต่าง ๆ ของรัฐ ไม่ใช่เป็นเพียงความตั้งใจที่กล่าวมาจากส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้น”³

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการปฏิบัติหรือการบริหารประเทศให้ไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้ประชาชนถือปฏิบัติตามเพื่อสะดวกต่อการดำเนินงานของรัฐบาลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป

ในส่วนของนโยบายด้านยาเสพติด ผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นนโยบายสาธารณะ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับและส่งผลกระทบต่อสาธารณชน และควรถือเป็นภารกิจโดยตรงของรัฐบาลในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และจริงจังอย่างมีบูรณาการและมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม

2.2 การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ

ความหมายของการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง “กระบวนการหรือวิธีการที่จะนำเอานโยบายที่ได้รับการเห็นชอบไปสู่การปฏิบัติ”

ปัญหาเสพติดในประเทศไทยมีมาเป็นเวลาช้านาน แม้ว่ารัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้พยายามแก้ไขปัญหามาแล้ว แต่ก็มิได้ทำให้ปัญหาเสพติดเบาบางหรือหมดสิ้นไป จนกระทั่งรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสำคัญกับปัญหานี้อย่างจริงจัง โดยมีการประกาศนโยบายพลังแผ่นดินขจัดสิ้นยาเสพติดและมีการประกาศสงครามยาเสพติด เพื่อให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง ส่งผลให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดความรุนแรงลงในทุกพื้นที่จนสามารถประกาศชัยชนะยาเสพติดได้เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2546 อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปัญหาเสพติดมีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายอย่าง จำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการอย่างเข้มแข็งจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้ปัญหาเสพติดลดลงอยู่ในระดับที่ไม่ส่งผลกระทบต่อหรือเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสังคม ซึ่งมาตรการที่สำคัญ คือ การดำเนินงานจัดระเบียบสังคมที่นำมาใช้ในปัจจุบัน ได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด (Potential Demand)

หลังประกาศชัยชนะยาเสพติดในช่วงปฏิบัติการรวมพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ 1 จนถึงสิ้นสุดปฏิบัติการฯ ครั้งที่ 4 (หลังวันที่ 31 ธันวาคม 2548 เป็นต้นมา) มีสถานการณ์สำคัญและปัจจัยที่ทำให้ปัญหาเสพติดดำรงอยู่ดังนี้

³ มูรี อนุมานราชชน, “เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายสาธารณะ”, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544, (อัครสำเนา).

ยุทธศาสตร์ด้านการผลิต (Supply)

- ปัญหาการผลิต แหล่งผลิตยาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้านลดปริมาณและจำนวนลง แต่ส่วนหนึ่งยังคงมีการผลิตต่อเนื่องอยู่

- ปัญหาด้านการนำเข้า ปริมาณการนำเข้าลดลงแต่การกระจายพื้นที่และการนำเข้าในรูปแบบกองทัพมดและแรงงานต่างชาติมีแนวโน้มมากขึ้น

- ปัญหาการค้า โครงสร้างกลุ่มการค้าเดิมถูกสลายในช่วงการประกาศสงครามขึ้นเด็ดขาด แต่มีผู้ค้ายาเสพติดรายใหม่เข้าสู่วงจรการค้า

ยุทธศาสตร์ด้านความต้องการ (Demand)

ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดมีจำนวนลดลง แต่มีปัญหาผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ และยังมีผู้ติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดรุนแรง (Hardcore) ระบบการบำบัดรักษาทั้ง 3 ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ยังดำเนินงานไม่สัมพันธ์กัน

ยุทธศาสตร์ด้านการตอบสนองความต้องการ (Potential Demand)

สถานบันเทิง สถานบริการ หอพักและแหล่งมั่วสุมอื่น ๆ จำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบเพื่อมิให้เป็นแหล่งแพร่ระบาด

ยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

การพัฒนากลไกการเฝ้าระวังให้มีขีดความสามารถติดตาม ประเมินผลและชี้สถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและฉับไวเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันทั่วทั้งที่เป็นภารกิจที่สำคัญในการดำเนินงานระยะต่อไป

ในช่วงที่ผ่านมาได้มีการปฏิบัติการร่วมพลังแผ่นดินร่วมกวาดล้างยาเสพติดหลายครั้งเพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไปตระหนักถึงภารกิจการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งจะต้องดำเนินการให้ต่อเนื่อง ปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จของการดำเนินงานระยะต่อไปขึ้นอยู่กับจัดการและความเอาใจจริงเอาใจในระดัพื้นที่ ชัยชนะและความยั่งยืน ความเข้มแข็งของพลังแผ่นดินที่จะยืนหยัดต่อสู้กับยาเสพติด โดยมีหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นจุดแตกหักและเป็นกลไกสำคัญ จึงกำหนดแนวทางหลักของการเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด โดยใช้หมู่บ้าน/ชุมชนเป็นศูนย์กลาง โดยหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

การแปลงแผนผังงาน (Roadmap) ไปสู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนผังงาน (Roadmap) หมายถึง การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม กำหนดให้มีการปฏิบัติการ การจัดทำแผนงบประมาณ และการประเมินผลรองรับ ดังนี้

1. ปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติด กำหนดให้มีปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติดเป็นระยะ มุ่งเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นและร่วมมือของพลังแผ่นดินในการจัดการกับปัญหาที่ยังหลงเหลืออยู่และปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

2. การจัดทำแผนและงบประมาณประจำปี ทุกส่วนราชการจัดทำแผนและงบประมาณประจำปี แผนปฏิบัติการแต่ละช่วงระยะเวลาโดยกำหนดเป้าหมาย กิจกรรมหลักให้สอดคล้องกับการแปลงแผนผังงาน Roadmap และปฏิบัติการรวมพลังแผ่นดินแต่ละครั้ง โดยมีการสนับสนุนปรับ/เพิ่ม/ลด งบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจและสอดคล้องกับสถานการณ์

3. การติดตามประเมินผลและรายงานตามแนวทาง ดังนี้

ก. ให้พัฒนาระบบการรายงานข้อมูลสถานการณ์และการดำเนินงานเน้นความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว ด้วยการเชื่อมโยงด้วยเครือข่าย (On-Line)

ข. ทุกระยะเวลาการแปลงแผนผังงาน (Roadmap) และปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติด แต่ละครั้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมมือกับสถาบันวิชาการจัดให้มีการประเมินสถานการณ์และผลการดำเนินงาน ทั้งระดับภาพรวม ระดับภารกิจและระดับพื้นที่ รายงาน ศตส. และคณะรัฐมนตรีเพื่อการปรับเป้าหมายและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน

สรุปได้ว่า การแปลงแผนผังงาน (Roadmap) ไปสู่การปฏิบัติ คือ การนำนโยบายหรือยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติโดยการนำหลักการของแผนผังงาน (Roadmap) ได้แก่ การพัฒนาระบบการรายงาน เพื่อนำข้อมูลและสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนปัญหาและข้อขัดข้อง และการปรับปรุงแผนงาน ประกอบกับการเชื่อมโยงของเครือข่าย และความร่วมมือกับสถาบันวิชาการจัดให้มีการประเมินสถานการณ์และผลการดำเนินงาน เพื่อความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ⁴

สุรสิทธิ์ วชิรขจร กล่าวว่า “การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง ขั้นตอนของกระบวนการนโยบายที่อยู่ระหว่างการก่อตัวของนโยบายกับผลลัพธ์ของนโยบายที่มีต่อประชาชน”⁵

⁴สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “ปฏิบัติการรวมพลังไทยขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไถ้องคร้าชน”, รายงานผลการสำรวจประเมิน, 2550, (อค์สำเนา).

⁵สุรสิทธิ์ วชิรขจร, นโยบายสาธารณะเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : ธเนศวรพรินติ้งการพิมพ์, 2549), หน้า 78.

วรเชช จันทรร ได้ขยายความเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า “เป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทางการปรับปรุงนโยบาย แผนงาน และการปฏิบัติงานในโครงการให้ดีขึ้น และสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จ”⁶

สรุปได้ว่า การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง การแสวงหาขั้นตอน หรือกระบวนการการปฏิบัติ ตลอดจนการแสวงหาวิธีการและแนวทางการปรับปรุงนโยบาย แผนงาน และการปฏิบัติงานในโครงการให้ดีขึ้น

2.3 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.3.1 นโยบายรัฐบาล

รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปรากฏในนโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ดังนี้

“รัฐบาลจะดำเนินการต่อเนืองอย่างจริงจังที่จะปราบปรามผู้มีอิทธิพล และยาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทย โดยยังคงยึดหลักการ ผู้เสพ คือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้า คือ ผู้ที่ต้องได้รับโทษตามกระบวนการยุติธรรม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่กับมาตรการปราบปรามทางกฎหมายและตัดช่องทางทางการเงินทุจริตของผู้มีอิทธิพลในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการค้ายาเสพติด การตัดไม้ทำลายป่า การค้ามนุษย์และการเป็นเจ้ามือการพนัน เป็นต้น

นอกจากนโยบายด้านยาเสพติดยังปรากฏในนโยบายอื่นที่เป็นปัญหาเงื่อนไขเกี่ยวเนื่องกับยาเสพติด คือ รัฐบาลจะจัดตั้งเขตปลอดอบายมุขรอบสถานศึกษา โดยหลักคั่นกฎหมายและมาตรการเพื่อให้ออบายมุข ยาเสพติดและสิ่งชั่วร้ายทางเพศ อยู่ห่างไกลจากเยาวชน”⁷

2.3.2 แผนการบริหารงานราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 - 2551

งานยาเสพติดปรากฏในประเด็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพด้านการเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม ดังนี้

1) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ สังคมไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี สงบสุข ปลอดภัยจากอบายมุขและสิ่งเสพติด

⁶วรเชช จันทรร, **เทคนิคการบริหารความคิดสู่ความสำเร็จอย่างมืออาชีพ**, (สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543), หน้า 104-105.

⁷สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินการจัดระเบียบสังคม ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507”, อ่างแล้ว (อัครา).

- 2) ตัวชี้วัด จำนวนคดีด้านประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ชีวิต เพศ และยาเสพติดลดลง
- 3) เป้าหมายปี 2548 – 2551 สัดส่วนคดียาเสพติดเหลือ 70 ต่อประชากรแสนคน
- 4) กลยุทธ์หลักป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลโดยใช้มาตรการทางสังคมและกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่ไปกับมาตรการทางกฎหมาย และบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

2.3.3. เป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน

กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานระยะต่อไป คือ จัดการกับปัญหาที่ยังหลงเหลืออยู่ เฝ้าระวังและรักษาสถานภาพไม่ให้ปัญหายาเสพติดหวนกลับมารุนแรง สร้างความเข้มแข็งในการเอาชนะยาเสพติด ประชาชนเกิดความพึงพอใจเชื่อมั่น ตระหนักในปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาของสังคมและปัญหาของชาติ และเข้าร่วมการต่อสู้และเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน กำหนดระยะเวลาตามการแปลงแผนผังงาน Roadmap แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2549 – 2551 ดังนี้

ระยะที่ 1 (1 มีนาคม – 30 กันยายน 2549) มุ่งขจัดปัญหายาเสพติดที่ยังหลงเหลืออยู่ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและสร้างกลไกการเฝ้าระวังยาเสพติด

ระยะที่ 2 (1 ตุลาคม 2549 – 30 กันยายน 2550) มุ่งเน้นการเฝ้าระวังและสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกพื้นที่ ทุกฐาน ทั้งชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ สามารถรักษาสถานภาพไม่ให้ปัญหายาเสพติดหวนกลับมารุนแรง

ระยะที่ 3 (1 ตุลาคม 2550 – 30 กันยายน 2551) มุ่งเน้นความเข้มแข็งในการเอาชนะยาเสพติดให้ต่อเนื่องและยั่งยืนบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดด้านยาเสพติด ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 และบรรลุวิสัยทัศน์ของการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดที่ ศตส. กำหนดคือประกาศให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ไม่มีการผลิตยาเสพติดในปี 2551

ชาดส์ โอ โจนส์ (Charles O. Jones) กล่าวว่า “การประเมินผลนโยบายเป็นการกระทำที่มีระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงผลของนโยบาย โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้กับผลกระทบของการดำเนินการตามนโยบายที่มีต่อปัญหาของสังคมที่เป็นเป้าหมายที่นโยบายนั้นมุ่งแก้ไข การกระทำดังกล่าวนี้เป็นกิจกรรมที่เป็นหน้าที่ประจำอย่างหนึ่งของรัฐบาลในทุกกระบวนการเมือง เป็นเสมือนเครื่องมือที่รัฐบาลใช้ทบทวน ตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าในการทำงานของตนเอง นั่นเอง”⁸

⁸สุรสิทธิ์ วัชรขจร, นโยบายสาธารณะเบื้องต้น, อ่างแล้ว, หน้า 25.

“มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” ที่เป็นนโยบาย แนวทาง มาตรการ กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ได้แก่ กรอบแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2550 มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และแนวทางการดำเนินงานจัดระเบียบสังคม’ ดังนี้

1. กรอบแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2550

กรอบแนวคิดการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2550 ได้มีจุดเน้นการแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ผ่านมานั้นการควบคุมปัญหาและลดความรุนแรงของปัญหาไม่ให้กระจายตัว ซึ่งจะทำให้ปัญหายาเสพติดลดลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตโดยปกติของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์แนวทางกิจกรรมที่ชัดเจน สำหรับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (Potential Demand) จะมุ่งเน้นเป้าหมายกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา มีแนวทางการจัดระเบียบสังคมมุ่งเน้น 6 ประเภท (สถานบันเทิง หอพัก ร้านเกม Internet แหล่งมั่วสุมต่าง ๆ ร้านค้าแผงเด็กและเยาวชนที่วกลงคั่น และโต๊ะพนันบอล) มีกิจกรรมหลัก 1) การพัฒนารูปแบบการจัดระเบียบสังคมแบบภาคีร่วม กำหนดให้พื้นที่เขตเทศบาล/เมืองของทุกจังหวัด เป็นพื้นที่จัดระเบียบสังคมอย่างต่อเนื่องต่อไป โดยให้ยึดถือกรอบการจัดระเบียบสังคมตามปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด กิจกรรมที่ 2) การจัดระเบียบสังคมจังหวัด ให้ทุกจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนา การจัดระเบียบสังคมแบบมีภาคีร่วม และดำเนินการพัฒนาที่งานต่าง ๆ ในจังหวัดให้สามารถรองรับการปฏิบัติการอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่ 3) การดำเนินการต่อกลุ่มเป้าหมายสถานประกอบการ ให้จำแนกสถานการณั้ดำเนินการต่อสถานประกอบการแต่ละประเภทกลุ่มและพื้นที่ที่มีความเสี่ยง

2. มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ออกตามพระราชบัญญัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2543 วันที่ 16 สิงหาคม 2543)

ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2543) วันที่ 16 สิงหาคม 2543 ได้กำหนดมาตรการ ไว้เป็น 2 ลักษณะ คือ มาตรการเกี่ยวกับตัวบุคคล และมาตรการเกี่ยวกับสถานที่ โดยให้เจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการต้องปฏิบัติตาม

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินการจัดระเบียบสังคม ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507”, อ้างแล้ว, (อัครา).

ด้านการจัดระบบ

1. การจัดระบบเกี่ยวกับบุคคล

1.1 ควบคุม สอดส่องและดูแล ไม่ให้พนักงานของสถานประกอบการ หรือบุคคลภายนอก กระทำการ หรือมีส่วนร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ เช่น

- ตรวจสอบบุคคลที่เข้าออกสถานประกอบการ
- จัดทำบันทึกรายงานเหตุการณ์ในสถานประกอบการเป็นประจำ ฯลฯ

1.2 พิจารณาคัดเลือกบุคลากร โดยการตรวจสอบประวัติ หรือพฤติกรรมซึ่งต้องเป็นบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เข้าเป็นพนักงานสถานประกอบการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์การรับพนักงาน โดย

- ตรวจสอบประวัติพฤติกรรมของพนักงานจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง
- ตรวจสอบหาสารเสพติดในร่างกายของพนักงาน โดยมีใบรับรองแพทย์

1.3 จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ โดยบันทึกประวัติอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ และนามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และภูมิลำเนาของพนักงาน

1.4 ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเกี่ยวกับ

- การแจ้งเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ
- การให้ข้อมูล ข่าวสาร หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตนเอง
- การอำนวยความสะดวกในการตรวจ หรือทดสอบหาสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการ

2. การจัดระบบเกี่ยวกับสถานประกอบการ

ต้องจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัย หรืออันตรายโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ โดยมีลักษณะและขนาดดังนี้ ลักษณะของป้ายหรือประกาศ ต้องคิดในที่มีความชัดเจนเห็นได้ง่าย สถานบริการและที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ให้มีขนาดตัวอักษรกว้างไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า 3 เซนติเมตร เป็นต้น

ด้านกฎหมาย

1. ความรับผิดชอบของสถานประกอบการ

ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจ

สั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้นแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละ 15 วัน นับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง¹⁰

อัตราโทษ

- ถูกคัดเตือน กรณีที่ไม่ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2543)
- ถูกปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 50,000 บาท กรณีที่ได้รับคำเตือนตามข้อ 1 แล้วไม่ปฏิบัติตามคำเตือนนั้น
- ถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการครั้งละไม่เกิน 15 วัน กรณีที่ไม่ใช้ความระมัดระวังหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

2. หน่วยงานและบุคลากรที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินมาตรการนี้ ได้แก่

- สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

3. บทบาท ภารกิจ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินมาตรการ

3.1 ขอบเขตความรับผิดชอบของสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินกิจการหอพักของเอกชนให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ มุ่งที่จะให้การคุ้มครองสวัสดิภาพของเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าพักในหอพักให้ได้รับความสะดวกปลอดภัย และให้มีการเก็บค่าเช่าหอพักในอัตราที่เหมาะสม

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ให้อำนาจนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในอันที่จะเข้าไปในหอพักใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกได้เสมอ โดยมีต้องบอกล่วงหน้า ทั้งนี้เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายบุคคลที่อยู่ในหอพักนั้นไม่ว่าจะเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ผู้พัก หรือบุคคลอื่นใดก็ตามต้องให้ความสะดวกพอสมควร แต่ในกรณีจำเป็น เช่น ได้ทราบว่าหอพักใดประกอบการทุจริตมิจนาซีพนายทะเบียนหรือพนักงาน

¹⁰สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “การจัดการองค์ความรู้ด้าน จักรเย็บสังคม ปี 50”, กรุงเทพมหานคร : กระทรวงยุติธรรม, 2550, (อัดสำเนา).

เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ก็มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น หรือหลังเวลาพระอาทิตย์ตกก็ได้

3.2 ขอบเขตความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
สำนักงาน ป.ป.ส. ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด พ.ศ.2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543 เมื่อได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาน
ประกอบการว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

ด้านระเบียบ

การดำเนินงานจัดระเบียบสังคม ดังนี้

1. การจัดระเบียบสังคมตามแนวทาง Roadmap การเฝ้าระวังและสร้างคามยั่งยืนในการ เอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549-2551

ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.) ได้มีคำสั่งที่ 40/2548 ลงวันที่ 28
กันยายน 2548 เรื่อง ปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ 4 ซึ่งมีกำหนดการ
ปฏิบัติการระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม – 31 ธันวาคม 2548 โดยมีจุดเน้นเพื่อให้มีการดำเนินงานป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงรุกอย่างต่อเนื่องและเพื่อมิให้เกิดการพลิกกลับมาของปัญหายาเสพติด

แหล่งแพร่ระบาดหรือแหล่งมั่วสุ่มในพื้นที่เป้าหมายที่ยังคงมีหลงเหลืออยู่นั้น ให้ใช้มาตรการ
ต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหายาอย่างบูรณาการ โดยใช้มาตรการจัดระเบียบสังคมเพื่อมุ่งเน้น
การควบคุมและขจัดแหล่งมั่วสุ่ม โดยจัดให้มีคณะกรรมการจัดระเบียบสังคมในระดับพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่
ในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและสถานประกอบการให้ความร่วมมือ ควบคุม ตรวจสอบ
และบังคับใช้กฎหมาย

เป้าหมายในการดำเนินมาตรการจัดระเบียบสังคมตามคำสั่ง ศตส. ที่ 40/2548 กำหนดไว้ 6
ประการ คือ 1) สถานบันเทิง 2) หอพัก 3) ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต 4) สวนสาธารณะที่เป็นแหล่ง
มั่วสุ่ม 5) ร้านค้าแอบแฝงจำหน่ายยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย 6) กลุ่มแข่งรถมอเตอร์ไซด์ซึ่งที่ผิด
กฎหมาย ให้มีการดำเนินงานจัดระเบียบสังคมในทุกจังหวัดและ กทม. โดยให้ ศตส.จ./กทม. เป็น
เจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงาน งบประมาณ เป้าหมายและการปฏิบัติการในพื้นที่รับผิดชอบ
โดยมีกิจกรรมสำคัญ ได้แก่

- จัดให้มีคณะกรรมการจัดระเบียบสังคมของจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการร่วมระหว่าง
ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปกครอง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

- รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ขอความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการและประชาชน
ทั่วไป

- จัดให้มีทีมตรวจตราสถานบันเทิง หอพัก สถานที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุม เช่น ร้านเกมส์ สวนสาธารณะ สถานที่แข่งรถซึ่ง รวมไปถึงสถานที่ที่เป็นแหล่งการพนัน คับ / คาราโอเกะ เป็นต้น

- มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในเชิงบูรณาการ กับสถานที่หรือบุคคลที่ไม่ให้ความร่วมมือหรือกระทำผิดกฎหมาย

- มีการรายงานผลการดำเนินงานในรอบ 15 วัน หรือตามที่คณะทำงานฯ กำหนด

ต่อมาได้มีคำสั่งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.) ที่ 5/2549 ประกาศใช้แนวทาง (Roadmap) การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549 - 2551 ให้มีความต่อเนื่องจากคำสั่ง ศตส. ที่ 40/2548 ซึ่งสิ้นสุดเวลาบังคับใช้เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2548 ที่ผ่านมา การจัดระเบียบสังคมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ศตส. ที่ 40/2548 ดังกล่าวข้างต้นยังคงเป็นกิจกรรมหลักที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจากยุทธศาสตร์ด้านการตอบสนองความต้องการ (Potential Demand) และเป้าหมายที่กำหนดรวม 6 ประการ ด้วยการกำหนดให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการควบคุมและจัดระเบียบสังคมมิให้สถานบริการ แหล่งบันเทิง และสถานประกอบการ หอพัก เป็นแหล่งมั่วสุมและแพร่ระบาดของยาเสพติดอีกต่อไป ด้วยการดำเนินมาตรการจัดระเบียบสังคมตามแนวทาง (Roadmap) การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549 - 2551 ด้วยการกำจัดการจัดเงื่อนไขและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาเสพติดรวม 3 ประเภทได้แก่ 1) แหล่งบันเทิง 2) สถานบริการ 3) หอพัก

2. การจัดระเบียบหอพักตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2548 ให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพในการควบคุม กำกับ ดูแล และการเข้าพักของนักศึกษา และวางมาตรการจัดระเบียบหอพักรวม 7 มาตรการ ทั้งนี้เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขปรับปรุง บทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 125 ได้กำหนดให้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว และเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการ โดยมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนที่เข้าพักอาศัยอยู่ในหอพักของเอกชน ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพมากกว่าประโยชน์ในทางการค้าของผู้ประกอบการหอพัก¹¹

จากข้อเท็จจริงพบว่ามีหอพักอยู่ 2 ลักษณะ กล่าวคือ

หอพักขนาดเล็ก ซึ่งเป็นหอพักที่ผู้ดำเนินการจะเช่าตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์มาดัดแปลงเป็นหอพัก มีจำนวนห้องพักประมาณ 5 - 15 ห้อง ซึ่งเจ้าของหอพักส่วนใหญ่ไม่ได้จดทะเบียนเพราะไม่ต้องการที่จะเสียภาษี

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 45.

หอพักขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นหอพักที่ผู้ดำเนินการจะประกอบกิจการในรูปของธุรกิจส่วนตัว หรือนิติบุคคล มีอาคารที่พักรวมใหญ่และมีจำนวนห้องพักประมาณ 100 ห้องขึ้นไป ในห้องจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ซึ่งอาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น อพาร์ทเมนต์ แฟลต คอนโดมิเนียม เป็นต้น ผู้ประกอบธุรกิจประเภทนี้เสียภาษีตามกฎหมาย แต่ไม่ประสงค์ที่จะจดทะเบียนหอพัก เพราะจะทำให้ไม่สามารถรับผู้เข้าพักอาศัยที่เป็นชายและหญิงปะปนกันได้ และอาจทำให้มีผู้เข้าพักไม่เต็มจำนวนตามห้อง ซึ่งมีผลเสียต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ

จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้กำหนดมาตรการจัดระเบียบหอพัก รวม 7 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การรณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้องตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507

มาตรการที่ 2 กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนหอพัก โดยจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกจดทะเบียนตามเขตพื้นที่ ที่มีหอพักตั้งอยู่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

มาตรการที่ 3 กำหนดระยะเวลาผ่อนผันให้ผู้ประกอบการหอพัก ให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507 ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 มีนาคม 2549

มาตรการที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 เป็นต้นไป

มาตรการที่ 5 การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก ประกอบด้วย สถานศึกษา ผู้ปกครองของเยาวชนที่พักในหอพัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก รวมทั้งเยาวชนที่พักในหอพัก

มาตรการที่ 6 การให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการหอพัก ที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ในเรื่องของการลดหย่อนภาษี หรือเสียภาษีในอัตราพิเศษหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ในส่วนรายละเอียดจะได้มีการหารือกับกระทรวงการคลังต่อไป

มาตรการที่ 7 การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพัก ให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด โดยจัดหาแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรภรณ์ ขุนอินทร์ ศึกษาเรื่อง “โครงการศึกษาสภาพปัญหาสารเสพติด ในกลุ่มผู้พักอาศัย ในชุมชนแออัด ในกรุงเทพมหานคร” พบว่า “ผู้พักอาศัยตามชุมชนแออัดที่พักอาศัย ต่างพื้นที่กันจะมีการใช้สารเสพติดต่างกัน ไป แต่ก็มียุทธศาสตร์อย่างส่วนหนึ่งที่เห็นว่าการใช้สารเสพติดมีความจำเป็นเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะช่วยให้กล้าทำงาน โดยมีปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการใช้สารเสพติด

คือ การเข้าถึงหรือหาซื้อได้ง่าย เพื่อนชวน ความกึ่งคนอง ความรู้สึกว่าคุณพักอาศัยที่สังคมคุณคุณ แคลน ปัญหาครอบครัว และสารเสพติดบางชนิดมีราคาถูก (บุหรี กาว ทินเนอร์) และความต้องการ รายได้จากการทำงานบริการมาก ๆ ทั้งนี้ปัจจัยที่ยับยั้งไม่ให้มีการใช้สารเสพติด คือ การมีกฎระเบียบที่ชัดเจน เครื่องรัคของสถานบริการ การที่สารเสพติดบางชนิดมีราคาสูงหาซื้อได้ยาก การมีคนใกล้ชิดที่ กลุ่มตัวอย่างเชื่อถือคัดเตือนให้คำแนะนำ¹²

สรุปได้ว่า ผู้พักอาศัยตามชุมชนแออัดที่พักอาศัยต่างพื้นที่กันจะมีการใช้สารเสพติดต่างกัน ไป การใช้สารเสพติดมีความจำเป็นเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะช่วยให้กล้าทำงาน โดยมี ปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการใช้สารเสพติดคือ การเข้าถึงหรือหาซื้อได้ง่าย เพื่อนชวน ความกึ่งคนอง ความรู้สึกว่าคุณพักอาศัยที่สังคมคุณคุณ แคลน ปัญหาครอบครัว และสารเสพติดบางชนิดมีราคาถูก (บุหรี กาว ทินเนอร์) และความต้องการรายได้จากการทำงานบริการมาก ๆ ทั้งนี้ ปัจจัยที่ยับยั้งไม่ให้มีการใช้สารเสพติด คือ การมีกฎระเบียบที่ชัดเจน เครื่องรัคของสถานบริการ การที่สารเสพติดบางชนิด มีราคาสูงหาซื้อได้ยาก การมีคนใกล้ชิดที่กลุ่มตัวอย่างเชื่อถือคัดเตือนให้คำแนะนำ

ตานิต ธนทวี ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก ในจังหวัดกำแพงเพชร” พบว่า “ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า ปัจจัยด้านกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก มีความครบถ้วนพอสมควรแล้ว แต่อาจขาดในบางเรื่อง ส่วนในเรื่องการนำกฎหมายไปบังคับใช้ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยหลายอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ ความเข้าใจในตัวกฎหมายและขั้นตอนปฏิบัติ อย่างแท้จริง¹³

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก มีความครบถ้วนพอสมควรแล้ว แต่อาจขาดในบางเรื่อง ส่วนในเรื่องการนำกฎหมายไปบังคับใช้ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยหลายอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ ความเข้าใจในตัวกฎหมายและขั้นตอนปฏิบัติอย่างแท้จริง

¹²วารภรณ์ ขุนอินทร์, “โครงการศึกษาสภาพปัญหาสารเสพติด ในกลุ่มผู้พักอาศัยในชุมชนแออัด ในกรุงเทพมหานคร”, **การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2541, 109 หน้า.

¹³ตานิต ธนทวี, “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก ในจังหวัดกำแพงเพชร”, **การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช), 2540, 98 หน้า.

มูลนิธิอารมย์ พงศ์พັນ ศึกษาเรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหายาบ้าในสถานประกอบการ ประเภท บ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์” พบว่า “ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ที่เสพยาบ้ามีอายุประมาณ 20–30 ปี เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีฐานะยากจน มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และมาทำงานที่ต่างจังหวัด โดยพักอาศัยอยู่กับเพื่อนร่วมงาน สาเหตุการเสพยาบ้ามาจากความยากจน ได้รับรายได้ต่ำจากการทำงาน ทำให้จำเป็นต้องทำงานหลายชั่วโมงติดต่อกันเพื่อให้ได้ค่าจ้างมากเพียงพอ โดยมีเสพยาบ้าในช่วงทำงานกะกลางคืน หรือต้องทำงานล่วงเวลามากชั่วโมง บางคนเสพยาเพราะความอยากลอง หรือเพื่อนกลุ่มเที่ยวด้วยกันชวนให้เสพนอกจากนี้ยังหาซื้อได้ง่ายและราคาไม่แพงด้วย ทักษะความรู้สึกของคนที่เสพยาบ้าไม่ได้มองว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดที่อันตรายร้ายแรง ผู้ประกอบการบ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับสาเหตุของการเสพยาบ้าของคนที่พักอาศัยว่า เพราะต้องทำงานได้นานเพื่อได้เงินมาก และมีเพื่อนมาชวนให้ลองเสพยา ผู้ประกอบการบ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเสพยาบ้า ของผู้ที่พักอาศัยเป็นปัญหาของสังคมส่วนรวมมากกว่าปัญหาส่วนตัว จึงเห็นพ้องกันให้ใช้วิธีแนะนำ ดักเตือนให้เลิกเสพยามากกว่าไม่ให้เช่าบ้านหรือไล่ออกจากอพาร์ทเมนต์ เพราะจะสร้างความเดือดร้อนแก่ครอบครัวและสังคมต่อไปในอนาคตได้”¹⁴

สรุปได้ว่า ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ที่เสพยาบ้ามีอายุประมาณ 20 - 30ปี เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีฐานะยากจน มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และมาทำงานที่ต่างจังหวัด โดยพักอาศัยอยู่กับเพื่อนร่วมงาน สาเหตุการเสพยาบ้ามาจากความยากจน ได้รับรายได้ต่ำจากการทำงาน ทำให้จำเป็นต้องทำงานหลายชั่วโมงติดต่อกันเพื่อให้ได้ค่าจ้างมากเพียงพอ โดยมีเสพยาบ้าในช่วงทำงานกะกลางคืน หรือต้องทำงานล่วงเวลามากชั่วโมง บางคนเสพยาเพราะความอยากลอง หรือเพื่อนกลุ่มเที่ยวด้วยกันชวนเสพนอกจากนี้ยังหาซื้อได้ง่ายและราคาไม่แพงด้วย ทักษะความรู้สึกของคนที่เสพยาบ้าไม่ได้มองว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดอันตรายร้ายแรง ผู้ประกอบการบ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับสาเหตุของการเสพยาบ้าของคนที่พักอาศัยว่า เพราะต้องทำงานได้นานเพื่อได้เงินมาก และมีเพื่อนมาชวนให้ลองเสพยา ผู้ประกอบการบ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเสพยาบ้า ของผู้ที่พักอาศัยเป็นปัญหาของสังคมส่วนรวมมากกว่าปัญหาส่วนตัว จึงเห็นพ้องกันให้ใช้วิธีแนะนำ ดักเตือน ให้เลิกเสพยามากกว่าไม่ให้เช่าบ้าน หรือไล่ออกจากอพาร์ทเมนต์ เพราะจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ครอบครัวและสังคมต่อไปในอนาคต

¹⁴มูลนิธิอารมย์ พงศ์พັນ, “แนวทางการแก้ไขปัญหายาบ้าในสถานประกอบการประเภท บ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์”, **รายงานการวิจัย**, (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด : กระทรวงยุติธรรม), 2543, 212 หน้า.

สมศักดิ์ เทพงามถ้วน ศึกษาเรื่อง “การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารระเหยในหอพัก” ผลการวิจัย ด้านการป้องกันการใส่สารระเหย พบว่า “มาตรการการป้องกันการใส่สารระเหยยังไม่มีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อด้านการป้องกันไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายทำให้การป้องกันไม่ได้ผลเท่าที่ควร” ด้านเจ้าหน้าที่ พบว่า “มีกำลังไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน” ด้านกฎหมาย พบว่า “พ.ร.ก. ป้องกันการใส่สารระเหย พ.ศ. 2533 ขาดสภาพการใช้อย่างจริงจัง การที่สารระเหยเป็นของที่วางจำหน่ายทั่วไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและการกำหนดอายุผู้กระทำความผิด 17 ปี ไม่ต้องรับโทษทางอาญา เป็นปัญหาในการป้องกันการใส่สารระเหยในทางที่ผิด” ด้านผู้ค้าสารระเหย พบว่า “มีผู้จำหน่ายสารระเหยเป็นจำนวนมากเนื่องจากเป็นของใช้ในชีวิตประจำวัน โดยไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์ชนิดใดบ้างที่เป็นสารระเหย และผู้จำหน่ายบางรายก็จำหน่ายให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี ที่ไม่ใช่เพื่อทำการศึกษา” ด้านการปราบปราม พบว่า “กระทำไต่ยากเพราะเป็นของถูกกฎหมาย โดยการปราบปรามไม่เน้นสารระเหยแต่ไปเน้นยาเสพติดชนิดอื่น ๆ มากกว่า” ด้านการลงโทษ พบว่า “บทลงโทษของคดีสารระเหยมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น” ด้านการจับกุม พบว่า “เจ้าหน้าที่มักหลีกเลี่ยงการจับกุมเนื่องจากเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี เนื่องจากกฎหมายไม่เอาโทษ และเด็กจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มมีการวางเวรยามดูแลกันจึงยากแก่การจับกุม” ข้อเสนอแนะ “ด้านการป้องกัน ควรสร้างครอบครัวให้มีความรัก ความอบอุ่น มีความเป็นอยู่ที่ดี บิดา มารดาหรือผู้ปกครองต้องเอาใจใส่ต่อบุตรหลานของตน การใช้สื่อให้เข้าตรงต่อกลุ่มเป้าหมาย ด้านการปราบปราม ควรเพิ่มบทลงโทษผู้ที่กระทำผิดซ้ำ จะต้องเพิ่มให้หนักขึ้นเพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบเกิดความเกรงกลัวจะได้ไม่กระทำความผิดอีกเพราะโทษปัจจุบันเพียงปรับแล้วปล่อยตัวไปมิได้มีการลงโทษผู้กระทำความผิดซ้ำ ด้านการบำบัดรักษา ต้องมีการสร้างสถานรักษาพยาบาลผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะ โดยไม่ให้ไปรวมกับผู้ติดยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ด้าน พ.ร.ก. ป้องกันการใส่สารระเหย พ.ศ. 2533 ควรให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้น จับกุมผู้จำหน่ายสารระเหยที่มีพฤติกรรมในทางที่ผิด ห้ามจำหน่ายแก่เด็กที่มีอายุไม่เกิน 17 ปี เพื่อจะได้ป้องกันเด็กและเยาวชนใช้สารระเหยในทางที่ผิด”¹⁵

สรุปได้ว่า มาตรการการป้องกันการใส่สารระเหยยังไม่มีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อด้านการป้องกันไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายทำให้การป้องกันไม่ได้ผลเท่าที่ควร ด้านเจ้าหน้าที่ พบว่า มีกำลังไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน พ.ร.ก. ป้องกันการใส่สารระเหย พ.ศ. 2533 ขาดสภาพการใช้อย่างจริงจังกับผู้จำหน่ายสารระเหยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นของใช้ในชีวิตประจำวัน โดยไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์ชนิดใดบ้างที่เป็นสารระเหย และ

¹⁵สมศักดิ์ เทพงามถ้วน, “การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารระเหยในหอพัก”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2541, 105 หน้า.

ผู้จำหน่ายบางรายก็จำหน่ายให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี ที่ไม่ใช่เพื่อทำการศึกษา และข้อเสนอแนะด้านการป้องกัน ควรสร้างครอบครัวให้มีความรัก ความอบอุ่น มีความเป็นอยู่ที่ดี บิดา มารดาหรือผู้ปกครองต้องเอาใจใส่ต่อบุตรหลานของตน การใช้สื่อให้เข้าตรงต่อกลุ่มเป้าหมาย ด้านการปราบปราม ควรเพิ่มบทลงโทษผู้ที่กระทำผิดซ้ำ จะต้องเพิ่มให้หนักขึ้นเพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบเกิดความเกรงกลัวจะได้ไม่กระทำความผิดอีกเพราะโทษปัจจุบันเพียงปรับแล้วปล่อยตัวไปมิได้มีการลงโทษผู้กระทำผิดซ้ำ ด้านการบำบัดรักษา ต้องมีการสร้างสถานรักษายาบาลผู้ติดสารระเหย โดยเฉพาะ โดยไม่ให้ไปรวมกับผู้ติดยาเสพติดชนิดอื่น ๆ คำน พ.ร.ก. ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 ควรให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้น จับกุมผู้จำหน่ายสารระเหยที่มีพฤติกรรมในทางที่ผิดห้ามจำหน่ายแก่เด็กที่มีอายุไม่เกิน 17 ปี

ธนา ไชยประสิทธิ์ ศึกษาเรื่อง “มาตรการควบคุมการเสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของคนไทยที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติในที่พักอาศัย” (ศึกษาเฉพาะยาม้าและยาอี) พบว่า “การระบาดของยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของคนไทย (เฉพาะยาม้าและยาอี) มีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากผู้ใช้ยาม้าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ดังนั้นจึงน่าจะเป็นการถูกบังคับให้ใช้โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่จำกัดโอกาสและทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ของผู้ใช้แรงงานและภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว การใช้ยาม้าจึงเป็นทางออกที่ดูเหมือนจะดีที่สุดที่ไม่มีทางเลือกอื่นที่จะเปรียบเทียบได้ในเรื่องของรายได้ ส่วนยาอีเป็นการใช้เพื่อความสนุกสนาน จึงแพร่ระบาดเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและตามสถานเริงรมย์ต่างๆ และตามหอพัก หรือพาร์ตเมนต์ ที่มีอัตราค่าเช่าห้องพักอาศัยค่อนข้างสูง เท่านั้น การแก้ไขปัญหาคือ การพัฒนาด้านแรงงานและการศึกษาให้มีความพร้อมต่อสภาพของปัญหาที่ประสบอยู่และจะเผชิญต่อไปในอนาคต ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญและต้องร่วมมือกันระหว่างครอบครัว โดยการใช้อือหรือข่าวสารความคิดเห็นปรึกษาซึ่งกันและกัน ส่วนภาครัฐควรมีนโยบายการดำเนินงานตามแนวทางของสหประชาชาติ โดยต้องถือปฏิบัติอย่างจริงจังจัดทำเป็นนโยบายของประเทศ ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน จะต้องร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวด”¹⁶

สรุปได้ว่า การระบาดของยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของคนไทย (เฉพาะยาม้าและยาอี) มีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากผู้ใช้ยาม้าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ใน

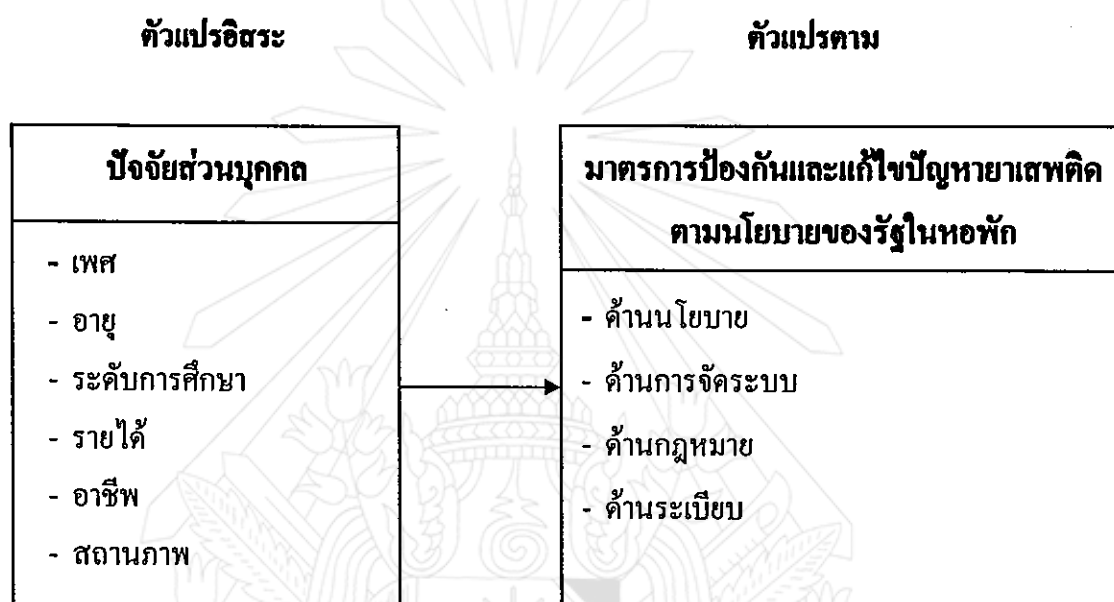
¹⁶ธนา ไชยประสิทธิ์, “มาตรการควบคุมการเสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของคนไทยที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติในที่พักอาศัย (ศึกษาเฉพาะยาม้าและยาอี)”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2539, 96 หน้า.

การใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ดังนั้นจึงน่าจะถือว่าเป็นการถูกบังคับให้ใช้โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่จำกัดโอกาสและทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ของผู้ใช้แรงงานและภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว การใช้ยามีจึงเป็นทางออกที่ดูเหมือนจะดีที่สุดที่ไม่มีทางเลือกอื่นที่จะเปรียบเทียบได้ในเรื่องของรายได้ ส่วนยามีเป็นการใช้เพื่อความสนุกสนาน จึงแพร่ระบาดเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ และตามหอพัก หรืออพาร์ทเมนต์ ที่มีอัตราค่าเช่าห้องพักอาศัยค่อนข้างสูง เท่านั้น การแก้ไขปัญหา คือ การพัฒนาด้านแรงงานและการศึกษาให้มีความพร้อมต่อสภาพของปัญหาที่ประสบอยู่และจะเผชิญต่อไปในอนาคต ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญและต้องร่วมมือกันระหว่างครอบครัว โดยการสื่อสาร หรือข่าวสารความคิดเห็นปรึกษาซึ่งกันและกัน ส่วนภาครัฐควรมีนโยบายการดำเนินงานตามแนวทางของสหประชาชาติ โดยต้องถือปฏิบัติอย่างจริงจังทำเป็นนโยบายของประเทศ ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน จะต้องร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวด

2.5 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมตามนโยบายของรัฐในหอพักอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจาก มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินการจัดระเบียบสังคมของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด¹⁷ มากำหนดเป็นตัวแปรตามและรายด้าน ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

¹⁷สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, “มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินการจัดระเบียบสังคม ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507”, อ่างแล้ว, (อัครสำเนา).

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้การศึกษาวิจัยบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่พักอาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 248 แห่ง ๆ ละ 1 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ประชาชนที่พักอาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรในการคำนวณ¹ คือ

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคาดเคลื่อน (ไม่เกิน 5% หรือ 0.05)

---

¹บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545), หน้า 43.

แทนค่าตามสูตร ได้ ดังนี้

$$n = \frac{248}{1+248 (0.05)^2}$$

$$= \frac{248}{1.62}$$

$$= 153.08$$

$$\text{ได้กลุ่มตัวอย่าง} = 153$$

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากประชากรที่พักอาศัยในหอพักตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และนำไปคิดสัดส่วนต่อประชากรที่พักอาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 248 แห่ง ๆ ละ 1 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 153 คน จากประชากรที่พักอาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 248 แห่ง ๆ ละ 1 คน

3.2.2 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของหอพักเป็น 3 กลุ่ม

3.2.3 แบ่งจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างออกตามขนาดหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหอพัก ตามสูตร² ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

กำหนดให้ n_1 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของหอพัก

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N_1 = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดสัดส่วนที่เท่ากันในแต่ละกลุ่มจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 49.

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตามขนาดของหอพัก

ขนาดของหอพัก	จำนวน	สูตรการคำนวณ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ขนาดเล็ก	65	65 x 153 /248	40
ขนาดกลาง	117	117 x 153 /248	72
ขนาดใหญ่	66	66 x 153 /248	41
รวม	248		153

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สภาพปัจจัยของพื้นที่ที่ทำการศึกษา และนำมากำหนดเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพ

ตอนที่ 2 การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 24 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert's Scale)³ โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

ระดับมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
ระดับมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ระดับปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
ระดับน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended Question)

³สุจิตรา บุญรัตพันธุ์, *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2546), หน้า 120.

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารตำราวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งเป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research)

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม ประกอบด้วย

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสง
- 3) พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชโย

3.4.5 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความถูกต้องเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ ประชาชนที่พักอาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ นำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบวัดความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.77

3.4.6 ผู้วิจัยได้แก้ไข ปรับปรุง แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลองใช้พร้อมจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ คือแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวางแผนและปฏิบัติการดังนี้

3.5.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้เกี่ยวข้อง เช่น นายอำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลประชาชนที่พักอาศัยในหอพัก

3.5.2 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับผู้ที่พักอาศัยในหอพักต่าง ๆ โดยการสุ่มแบบบังเอิญ เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

3.5.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง โดยแจกให้กับผู้ที่พักอาศัยในหอพักต่าง ๆ จำนวน 153 แห่ง จำนวน 153 ชุด/คน

3.5.4 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for Social Sciences) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แบบทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อนำไปวิเคราะห์กับแบบสอบถามโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ใน 4 ด้าน ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = \frac{4}{5} = 0.8$$

ระดับค่า	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
5	4.24 – 5.00	มีส่วนร่วมระดับมากที่สุด
4	3.43 – 4.23	มีส่วนร่วมระดับมาก
3	2.62 – 3.42	มีส่วนร่วมระดับปานกลาง
2	1.81 – 2.61	มีส่วนร่วมระดับน้อย
1	1.00 – 1.80	มีส่วนร่วมระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe'

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปตาราง โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอแบบบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการทำวิจัยอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ และวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe'

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สารนิพนธ์ เรื่อง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยกำหนดวัตถุประสงค์การศึกษา คือ 1) ศึกษาการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก 2) เปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพต่างกัน และ 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่พักอาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 153 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

T แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญทางสถิติจากการแจกแจงแบบ T (t-distribution)

F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญทางสถิติจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยรวมกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ ใช้การวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านการจัดระบบ 3) ด้านกฎหมาย และ 4) ด้านระเบียบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe')

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จากแบบสอบถาม มาเรียบเรียงและนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย โดยการหาค่าความถี่ (Frequency)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	96	62.7
หญิง	57	37.3
รวม	153	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 และเพศหญิง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
19-20 ปี	28	18.3
21-30 ปี	105	68.6
31-40 ปี	13	8.5
41-50 ปี	5	3.3
51 ปี ขึ้นไป	2	1.3
รวม	153	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 68.6 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 19-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	8	5.2
มัธยมศึกษา	38	24.9
อนุปริญญา	43	28.1
ปริญญาตรีขึ้นไป	64	41.8
รวม	153	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ อนุปริญญา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 มัธยมศึกษา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และประถมศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 3,000 บาท	26	17.0
3,001-5,000 บาท	47	30.7
5,001-7,000 บาท	22	14.4
7,001-9,000 บาท	23	15.0
9,001-11,000 บาท	16	10.5
11,001 บาท ขึ้นไป	19	12.4
รวม	153	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากมีรายได้ 3,001-5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา คือ รายได้ไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 รายได้ 7,001-9,000 บาทต่อเดือน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รายได้ 5,001-7,000 บาทต่อเดือน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 รายได้ 11,001 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และรายได้ 9,001-11,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน นักศึกษา	71	46.4
ข้าราชการ ลูกจ้าง	33	21.6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.0
พนักงานบริษัทเอกชน	19	12.4
อื่น ๆ เช่น ค้าขาย	27	17.6
รวม	153	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากเป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมา คือ ข้าราชการ ลูกจ้าง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 อื่น ๆ เช่น ค้าขาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	120	78.4
สมรสอยู่ด้วยกัน	19	12.4
หย่าแยกกันอยู่	6	3.9
หม้าย	8	5.3
รวม	153	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโสด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 รองลงมา คือ สมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 เป็นหม้าย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และหย่าแยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9

ตอนที่ 2 การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของ รัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการจัดระบบ ด้านกฎหมาย และด้านระเบียบ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

การปฏิบัติตามมาตรการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) ด้านนโยบาย	2.75	0.25	ปานกลาง
2) ด้านการจัดระบบ	2.46	0.23	ปานกลาง
3) ด้านกฎหมาย	2.67	0.32	ปานกลาง
4) ด้านระเบียบ	2.75	0.20	ปานกลาง
รวม	2.66	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านนโยบาย รองลงมา คือ ด้านระเบียบ ด้านกฎหมาย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดระบบ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย

การปฏิบัติ ด้านนโยบาย	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด	3.73	0.57	มาก
2. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีนโยบายในการป้องกันกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ผู้ค้า/ผู้เสพ/ผู้ติด) ในหอพักเพียงใด	3.01	0.45	ปานกลาง
3. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ให้ความสำคัญกับการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด	2.68	0.63	ปานกลาง
4. ท่านมีความพึงพอใจ/เชื่อมั่น/ตระหนัก ต่อปัญหา ยาเสพติดของสังคม ตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด	2.31	0.56	ปานกลาง
5. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด	2.33	0.57	ปานกลาง
6. บริเวณหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ รัฐบาลมีนโยบายต่อการบริหารจัดการอย่างบูรณาการในด้านหอพักเพียงใด	2.46	0.75	ปานกลาง
รวม	2.75	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับแรกได้แก่ หอพักที่พักอาศัยอยู่มีการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล รองลงมาคือ หอพักที่อาศัยอยู่ มีนโยบายในการป้องกันกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ผู้ค้า/ผู้เสพ/ผู้ติด) ในหอพัก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความพึงพอใจ/เชื่อมั่น/ตระหนัก ต่อปัญหายาเสพติดของสังคม ตามนโยบายของรัฐบาล

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ

การปฏิบัติ ด้านการจัดระบบ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีมาตรการ ควบคุมดูแล บุคคล ที่พักอาศัยหรือบุคคลภายนอก มิให้ใช้หอพักเป็นแหล่ง มั่วสุมในการเสพยาเสพติดเพียงใด	3.25	0.54	ปานกลาง
2. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการจัดทำหรือบันทึกการเข้า ออกของบุคคลภายนอก หรือบุคคลที่ไม่ได้พักอาศัยใน หอพักของท่านเพียงใด	2.18	0.38	น้อย
3. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มี มาตรการในการคัดเลือก บุคคลที่จะเข้าพักอาศัยเพียงใด	2.22	0.59	น้อย
4. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีการตรวจสอบ และบันทึก ประวัติของบุคคลที่เข้าพักอาศัยเพียงใด	2.35	0.73	น้อย
5. เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่รัฐ ในการตรวจตราตามมาตรการของรัฐบาล เพียงใด	2.83	0.54	ปานกลาง
6. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีเจ้าหน้าที่รัฐ มาตรวจตราหรือ ทดสอบหาสารเสพติด ในร่างกาย แก่ผู้พักอาศัย เพียงใด	1.95	0.42	น้อย
รวม	2.46	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับแรกได้แก่ หอพักที่อาศัยอยู่ มีมาตรการ ควบคุมดูแล บุคคลที่เข้าพักอาศัยหรือบุคคลภายนอก มิให้ใช้หอพักเป็นแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติด รองลงมาคือ เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ ในการตรวจตราตามมาตรการของรัฐบาล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หอพักที่อาศัยอยู่มีเจ้าหน้าที่รัฐ มาตรวจตราหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายแก่ผู้พักอาศัย

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย

การปฏิบัติ ด้านกฎหมาย	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เจ้าของหอพักที่ทำนพักอาศัยอยู่ มีการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพียงใด	3.78	0.54	ปานกลาง
2. เจ้าของหอพักที่ทำนพักอาศัยอยู่ เข้าใจในสาระสำคัญของ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 เพียงใด	2.31	0.60	น้อย
3. เจ้าของหอพักที่ทำนพักอาศัยอยู่ ทราบถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการสั่งปิดสถานประกอบการหอพักเพียงใด	1.76	0.48	น้อย
4. เจ้าของหอพักที่ทำนพักอาศัยอยู่ ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ในการแจ้งเมื่อพบว่ามี การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพียงใด	3.67	0.67	ปานกลาง
5. หอพักที่ทำนพักอาศัยอยู่ ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังเพียงใด	2.86	0.64	ปานกลาง
6. หอพักที่ทำนพักอาศัยอยู่มีหลักเกณฑ์ในการคุ้มครอง สวัสดิภาพของผู้พักอาศัยเพียงใด	2.18	0.64	น้อย
รวม	2.67	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับแรกได้แก่ เจ้าของหอพักที่พักอาศัยอยู่ มีการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รองลงมา คือ เจ้าของหอพักที่พักอาศัยอยู่ ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ในการแจ้งเมื่อพบว่ามี การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เจ้าของหอพักที่พักอาศัยอยู่ ทราบถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการสั่งปิดสถานประกอบการหอพัก

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ

การปฏิบัติ ด้านระเบียบ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการตั้งกฎระเบียบของหอพัก และบังคับใช้อย่างจริงจังเพียงใด	3.42	0.58	มาก
2. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการปฏิบัติตามระบบการจัดระเบียบสังคม ของรัฐบาลเพียงใด	3.38	0.60	ปานกลาง
3. ในเขตหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ รัฐบาลได้กำหนดให้หอพักอาศัย มีมาตรฐานตามที่กำหนดเพียงใด	2.52	0.56	น้อย
4. ท่านมีความมั่นใจต่อการจัดระเบียบสังคม ด้านหอพักของรัฐบาลเพียงใด	2.36	0.72	น้อย
5. ตามที่รัฐบาลตั้งกฎระเบียบกับผู้ประกอบการหอพักท่านคิดว่าผู้ประกอบการปฏิบัติตามเพียงใด	2.46	0.56	น้อย
6. ตามที่รัฐบาลได้ให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ท่านคิดว่าปัญหาเสพติดในหอพักจะลดลงเพียงใด	2.63	0.90	ปานกลาง
รวม	2.75	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับแรกได้แก่ หอพักที่พักอาศัยอยู่ มีการตั้งกฎระเบียบของหอพักและบังคับใช้อย่างจริงจัง รองลงมา คือ หอพักที่พักอาศัยอยู่ มีการปฏิบัติตามระบบการจัดระเบียบสังคมของรัฐบาล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความมั่นใจต่อการจัดระเบียบสังคม ด้านหอพักของรัฐบาล

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่ากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพและสถานภาพ ที่แตกต่างกันจะมีความเห็นต่อมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพักแตกต่างกัน โดยแยกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการจัดระบบ ด้านกฎหมาย และด้านระเบียบ ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	96	2.68	0.16	ปานกลาง
หญิง	57	2.62	0.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p (2-tailed)
ชาย	96	2.68	0.16	2.65	0.009*
หญิง	57	2.62	0.12		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	96	2.83	0.23	ปานกลาง
หญิง	57	2.61	0.22	น้อย

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p (2-tailed)
ชาย	96	2.83	0.23	5.66	0.000*
หญิง	57	2.61	0.22		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	96	2.45	0.25	น้อย
หญิง	57	2.47	0.19	น้อย

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p (2-tailed)
ชาย	96	2.45	0.25	-0.314	0.754
หญิง	57	2.47	0.19		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	96	2.71	0.39	ปานกลาง
หญิง	57	2.61	0.11	น้อย

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p (2-tailed)
ชาย	96	2.71	0.39	1.747	0.083
หญิง	57	2.61	0.11		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	96	2.74	0.21	ปานกลาง
หญิง	57	2.78	0.16	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p (2-tailed)
ชาย	96	2.74	0.21	1.163	.247
หญิง	57	2.78	0.16		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
19-20 ปี	28	2.78	0.05	ปานกลาง
21-30 ปี	105	2.64	0.15	ปานกลาง
31-40 ปี	13	2.54	0.06	น้อย
41-50 ปี	5	2.60	0.16	น้อย
51 ปี ขึ้นไป	2	2.81	0.12	ปานกลาง
รวม	153	2.66	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.709	4	.177	9.360	.000*
ภายในกลุ่ม	2.804	148	.019		
รวม	3.513	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.24

**ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีอายุแตกต่างกัน
ด้วยวิธีของ Scheffe'**

อายุ	19 – 20 ปี ($\bar{X} = 2.78$)	21-30 ปี ($\bar{X} = 2.64$)	31-40 ปี ($\bar{X} = 2.54$)	41-50 ปี ($\bar{X} = 2.60$)	51 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.81$)
19 – 20 ปี ($\bar{X} = 2.78$)	-	.1448*	.2384*	.1835	-.0272
21-30 ปี ($\bar{X} = 2.64$)			.0935	.0387	-.1721
31-40 ปี ($\bar{X} = 2.54$)				-.0549	-.2656
41-50 ปี ($\bar{X} = 2.60$)					.2107
51 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.81$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี มีการปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน
แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

**ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ**

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
19 – 20 ปี	28	2.91	0.11	ปานกลาง
21-30 ปี	105	2.73	0.26	ปานกลาง
31-40 ปี	13	2.50	0.06	ปานกลาง
41-50 ปี	5	2.76	0.38	ปานกลาง
51 ปี ขึ้นไป	2	2.91	0.11	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.660	4	.415	7.263	.000*
ภายในกลุ่ม	8.456	148	.057		
รวม	10.116	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

อายุ	19-20 ปี ($\bar{X} = 2.91$)	21-30 ปี ($\bar{X} = 2.73$)	31-40 ปี ($\bar{X} = 2.50$)	41-50 ปี ($\bar{X} = 2.76$)	51 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.91$)
19-20 ปี ($\bar{X} = 2.91$)	-	.1786*	.4167*	.1500	.0000
21-30 ปี ($\bar{X} = 2.73$)		-	.2381*	-.0286	-.1786
31-40 ปี ($\bar{X} = 2.50$)			-	-.2667	-.4167
41-50 ปี ($\bar{X} = 2.76$)				-	-.1500
51 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.91$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และอายุระหว่าง 31-40 ปี อีกคู่หนึ่ง คือ อายุระหว่าง 21-30 ปี มีความแตกต่างกับอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
19-20 ปี	28	2.47	0.21	น้อย
21-30 ปี	105	2.47	0.23	น้อย
31-40 ปี	13	2.35	0.27	น้อย
41-50 ปี	5	2.36	0.21	น้อย
51 ปี ขึ้นไป	2	2.41	0.11	น้อย
รวม	153	2.46	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.219	4	0.055	0.984	0.418
ภายในกลุ่ม	8.238	148	0.056		
รวม	8.457	152			

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
19 – 20 ปี	28	2.92	0.24	ปานกลาง
21-30 ปี	105	2.61	0.32	น้อย
31-40 ปี	13	2.54	0.07	น้อย
41-50 ปี	5	2.74	0.25	ปานกลาง
51 ปี ขึ้นไป	2	3.00	0.40	ปานกลาง
รวม	153	2.67	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	SS	Df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.583	4	0.646	7.200	0.000*
ภายในกลุ่ม	13.275	148	0.090		
รวม	15.858	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.32

**ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วย
วิธีของ Scheffe'**

อายุ	19 – 20 ปี ($\bar{X} = 2.92$)	21-30 ปี ($\bar{X} = 2.61$)	31-40 ปี ($\bar{X} = 2.54$)	41-50 ปี ($\bar{X} = 2.74$)	51 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.00$)
19 – 20 ปี ($\bar{X} = 2.92$)	-	.3109*	.3791*	.1857	-.0714
21-30 ปี ($\bar{X} = 2.61$)			.0682	-.1252	-.3823
31-40 ปี ($\bar{X} = 2.54$)				-.1934	-.4505
41-50 ปี ($\bar{X} = 2.74$)					-.2571
51 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.00$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

**ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จําเนก
คามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ**

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
19 – 20 ปี	28	2.83	0.10	ปานกลาง
21-30 ปี	105	2.74	0.19	ปานกลาง
31-40 ปี	13	2.79	0.25	ปานกลาง
41-50 ปี	5	2.54	0.45	น้อย
51 ปี ขึ้นไป	2	2.92	0.10	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

อายุ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.489	4	0.122	3.143	0.061
ภายในกลุ่ม	5.759	148	0.039		
รวม	6.248	152			

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถม	8	2.85	0.03	ปานกลาง
มัธยม	38	2.68	0.11	ปานกลาง
อนุปริญญา	43	2.65	0.14	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	64	2.63	0.16	ปานกลาง
รวม	153	2.66	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.371	3	.124	5.865	.001*
ภายในกลุ่ม	3.142	149	.021		
รวม	3.513	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

ระดับการศึกษา	ประถม ($\bar{X} = 2.85$)	มัธยม ($\bar{X} = 2.68$)	อนุปริญญา ($\bar{X} = 2.65$)	ปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.63$)
ประถม ($\bar{X} = 2.85$)	-	.1666*	.1969*	.2205*
มัธยม ($\bar{X} = 2.68$)		-	.0303	.0539
อนุปริญญา ($\bar{X} = 2.65$)			-	.0236
ปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.63$)				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับประถม มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถม	8	3.02	0.05	ปานกลาง
มัธยม	38	2.75	0.21	ปานกลาง
อนุปริญญา	43	2.64	0.14	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	64	2.79	0.31	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.150	3	0.383	6.371	0.000*
ภายในกลุ่ม	8.966	149	0.060		
รวม	10.116	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มีระดับการศึกษา
แตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

ระดับการศึกษา	ประถม ($\bar{X} = 3.02$)	มัธยม ($\bar{X} = 2.75$)	อนุปริญญา ($\bar{X} = 2.64$)	ปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.79$)
ประถม ($\bar{X} = 3.02$)	-	.2664	.3735*	.2292
มัธยม ($\bar{X} = 2.75$)			.1071	-.0373
อนุปริญญา ($\bar{X} = 2.64$)				-.1444*
ปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.79$)				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับประถมมีการปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบายแตกต่างจาก
ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา อีกคู่หนึ่งคือ ระดับอนุปริญญามีความแตกต่าง
กับระดับปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็น
รายคู่

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา.	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถม	8	2.33	0.00	น้อย
มัธยม	38	2.46	0.24	น้อย
อนุปริญญา	43	2.53	0.30	น้อย
ปริญญาตรีขึ้นไป	64	2.43	0.16	น้อย
รวม	153	2.46	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา
มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการ
จัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.384	3	0.128	2.364	0.073
ภายในกลุ่ม	8.073	149	0.054		
รวม	8.457	152			

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถม	8	3.16	0.05	ปานกลาง
มัธยม	38	2.74	0.24	ปานกลาง
อนุปริญญา	43	2.71	0.30	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	64	2.55	0.32	น้อย
รวม	153	2.67	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.43

**ตารางที่ 4.44 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
ด้านระดับการศึกษา**

การศึกษา	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.025	3	1.008	11.708	.000*
ภายในกลุ่ม	12.833	149	.086		
รวม	15.858	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.45

**ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มีระดับการศึกษา
แตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'**

ระดับการศึกษา	ประถม ($\bar{X} = 3.16$)	มัธยม ($\bar{X} = 2.74$)	อนุปริญญา ($\bar{X} = 2.71$)	ปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.55$)
ประถม ($\bar{X} = 3.16$)	-	.4201*	.4464*	.6049*
มัธยม ($\bar{X} = 2.74$)		-	.0263	.1848*
อนุปริญญา ($\bar{X} = 2.71$)			-	.1585
ปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.55$)				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับประถม มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป อีกคู่หนึ่งคือ ระดับมัธยมมีความแตกต่างกับระดับปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถม	8	2.89	0.06	ปานกลาง
มัธยม	38	2.78	0.22	ปานกลาง
อนุปริญญา	43	2.72	0.16	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	64	2.74	0.21	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

การศึกษา	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.228	3	0.076	1.883	0.135
ภายในกลุ่ม	6.020	149	0.040		
รวม	6.248	152			

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 3,000	26	2.71	0.14	ปานกลาง
3,001-5,000	47	2.62	0.14	ปานกลาง
5,001-7,000	22	2.73	0.13	ปานกลาง
7,001-9,000	23	2.70	0.17	ปานกลาง
9,001-11,000	16	2.68	0.12	ปานกลาง
11,001 ขึ้นไป	19	2.54	0.10	น้อย
รวม	153	2.66	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงรายได้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้

รายได้	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.567	5	0.113	5.657	0.000*
ภายในกลุ่ม	2.946	147	0.020		
รวม	3.513	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.50

**ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีรายได้แตกต่างกัน
ด้วยวิธีของ Scheffe'**

รายได้	ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.71$)	3,001-5,000 ($\bar{X} = 2.62$)	5,001-7,000 ($\bar{X} = 2.73$)	7,001-9,000 ($\bar{X} = 2.70$)	9,001-11,000 ($\bar{X} = 2.68$)	11,001ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.54$)
ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.71$)	-	.0975	-.0148	.0171	.0361	.1714*
3,001-5,000 ($\bar{X} = 2.62$)			-.1123	-.0804	-.0613	.0740
5,001-7,000 ($\bar{X} = 2.73$)				.0319	.0509	.1862*
7,001-9,000 ($\bar{X} = 2.70$)					.0191	.1544*
9,001-11,000 ($\bar{X} = 2.68$)						.1353
11,001ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.54$)				-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท มีการปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่าง
จากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 11,001 บาทขึ้นไป และรายได้ 5,001-7,000 บาท มีความแตกต่างกับ
รายได้ 11,001 บาทขึ้นไป อีกคู่หนึ่ง คือ รายได้ 7,001-9,000 บาทมีความแตกต่างกับรายได้ 11,001
บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

**ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย กำเริบ
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้**

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 3,000	26	2.91	0.27	ปานกลาง
3,001-5,000	47	2.62	0.17	ปานกลาง
5,001-7,000	22	2.87	0.07	ปานกลาง
7,001-9,000	23	2.86	0.13	ปานกลาง
9,001-11,000	16	2.64	0.17	ปานกลาง
11,001 ขึ้นไป	19	2.68	0.44	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงรายได้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้

รายได้	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.280	5	0.456	8.552	0.000*
ภายในกลุ่ม	7.836	147	0.053		
รวม	10.116	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มีรายได้แตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

รายได้	ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.91$)	3,001- 5,000 ($\bar{X} = 2.62$)	5,001- 7,000 ($\bar{X} = 2.87$)	7,001- 9,000 ($\bar{X} = 2.86$)	9,001- 11,000 ($\bar{X} = 2.64$)	11,001 ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.68$)
ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.91$)	-	.2861*	.0390	.0479	.2644*	.2260
3,001-5,000 ($\bar{X} = 2.62$)			-.2471*	-.2382*	-.0217	-.0601
5,001-7,000 ($\bar{X} = 2.87$)				.0089	.2254	.1870
7,001-9,000 ($\bar{X} = 2.86$)					.2165	.1781
9,001-11,000 ($\bar{X} = 2.64$)						-.0384
11,001ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.68$)						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท และรายได้ 9,001-11,000 บาท อีกกลุ่มหนึ่ง คือ รายได้ 3,001-5,000 บาท มีความแตกต่างกับรายได้ 5,001-7,000 บาท และรายได้ 7,001-9,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 3,000	26	2.32	0.11	น้อย
3,001-5,000	47	2.44	0.28	น้อย
5,001-7,000	22	2.61	0.07	น้อย
7,001-9,000	23	2.55	0.17	น้อย
9,001-11,000	16	2.58	0.32	น้อย
11,001 ขึ้นไป	19	2.31	0.10	น้อย
รวม	153	2.46	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกตามช่วงรายได้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.55 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้

รายได้	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.896	5	0.379	8.498	0.000*
ภายในกลุ่ม	6.561	147	0.045		
รวม	8.457	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ที่มีรายได้แตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

รายได้	ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.32$)	3,001- 5,000 ($\bar{X} = 2.44$)	5,001- 7,000 ($\bar{X} = 2.61$)	7,001- 9,000 ($\bar{X} = 2.55$)	9,001- 11,000 ($\bar{X} = 2.58$)	11,001 ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.31$)
ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.32$)	-	-.1227	-.2931*	-.2375*	-.2628*	.0047
3,001-5,000 ($\bar{X} = 2.44$)			-.1704	-.1147	-.1401	.1275
5,001-7,000 ($\bar{X} = 2.61$)				.0557	.0303	.2978*
7,001-9,000 ($\bar{X} = 2.55$)					-.0254	.2422*
9,001-11,000 ($\bar{X} = 2.58$)						.2675*
11,001ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.31$)				-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 5,001-7,000 บาท รายได้ 7,001-9,000 บาท และรายได้ 9,001-11,000 บาท คู่ที่สองรายได้ 5,001-7,000 บาท มีความแตกต่างกับรายได้ 11,001ขึ้นไป คู่ที่สามรายได้ 7,001-9,000 บาท มีความแตกต่างกับรายได้ 11,001ขึ้นไป และอีกคู่หนึ่ง คือ รายได้ 9,001-11,000 บาท มีความแตกต่างกับรายได้ 11,001ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 3,000	26	2.90	0.34	ปานกลาง
3,001-5,000	47	2.67	0.27	ปานกลาง
5,001-7,000	22	2.61	0.31	ปานกลาง
7,001-9,000	23	2.60	0.40	ปานกลาง
9,001-11,000	16	2.71	0.26	ปานกลาง
11,001 ขึ้นไป	19	2.50	0.16	ปานกลาง
รวม	153	2.67	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงรายได้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.58 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้

รายได้	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.105	5	0.421	4.501	0.001*
ภายในกลุ่ม	13.753	147	0.094		
รวม	15.858	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.59

**ตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มีรายได้แตกต่างกัน
ด้วยวิธีของ Scheffe'**

รายได้	ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.90$)	3,001- 5,000 ($\bar{X} = 2.67$)	5,001- 7,000 ($\bar{X} = 2.61$)	7,001- 9,000 ($\bar{X} = 2.60$)	9,001- 11,000 ($\bar{X} = 2.71$)	11,001 ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.50$)
ไม่เกิน 3,000 ($\bar{X} = 2.90$)	-	.2233	.2842	.2986*	.1868	.3973*
3,001-5,000 ($\bar{X} = 2.67$)			.0609	.0753	-.0365	.1741
5,001-7,000 ($\bar{X} = 2.61$)				.0144	-.0974	.1131
7,001-9,000 ($\bar{X} = 2.60$)					-.1118	.0987
9,001-11,000 ($\bar{X} = 2.71$)						.2105
11,001ขึ้นไป ($\bar{X} = 2.50$)						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท มีการปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างจาก
ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 7,001-9,000 บาท และรายได้ 11,001ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

**ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จําแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้**

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 3,000	26	2.74	0.22	ปานกลาง
3,001-5,000	47	2.73	0.20	ปานกลาง
5,001-7,000	22	2.83	0.11	ปานกลาง
7,001-9,000	23	2.78	0.26	ปานกลาง
9,001-11,000	16	2.78	0.09	ปานกลาง
11,001 ขึ้นไป	19	2.68	0.22	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามช่วงรายได้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.61 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้

รายได้	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.272	5	0.054	1.338	0.252
ภายในกลุ่ม	5.976	147	0.041		
รวม	6.248	152			

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียน/นักศึกษา	71	2.65	0.13	ปานกลาง
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	33	2.66	0.14	ปานกลาง
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.69	0.18	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	19	2.75	0.12	ปานกลาง
อื่น ๆ	27	2.59	0.18	น้อย
รวม	153	2.66	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.62

**ตารางที่ 4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
ด้านอาชีพ**

อาชีพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.294	4	0.073	3.375	0.011*
ภายในกลุ่ม	3.220	148	0.022		
รวม	3.513	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.64

**ตารางที่ 4.64 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีอาชีพแตกต่าง
กัน ด้วยวิธีของ Scheffe'**

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา ($\bar{X} = 2.65$)	ข้าราชการ/ ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.66$)	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.69$)	พนักงาน บริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.75$)	อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.59$)
นักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 2.65$)		-0.0102	-0.0389	-0.0958	.0647
ข้าราชการ/ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.66$)			-0.0287	-0.0856	.0749
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.69$)				-0.0569	.1036
พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.75$)					.1605*
อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.59$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.65 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียน/นักศึกษา	71	2.83	0.23	ปานกลาง
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	33	2.72	0.26	ปานกลาง
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.61	0.25	น้อย
พนักงานบริษัทเอกชน	19	2.62	0.14	ปานกลาง
อื่น ๆ	27	2.67	0.30	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.091	4	0.273	4.473	0.002*
ภายในกลุ่ม	9.025	148	0.061		
รวม	10.116	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา ($\bar{X} = 2.83$)	ข้าราชการ/ ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.72$)	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.61$)	พนักงาน บริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.62$)	อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.67$)
นักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 2.83$)	-	.1108	.2269	.2152*	.1652
ข้าราชการ/ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.72$)		-	.1162	.1045	.0544
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.61$)			-	-.0117	-.0617
พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.62$)				-	-.0500
อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.67$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.68 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียน/นักศึกษา	71	2.46	0.18	น้อย
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	33	2.44	0.22	น้อย
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.61	0.25	น้อย
พนักงานบริษัทเอกชน	19	2.73	0.30	ปานกลาง
อื่น ๆ	27	2.27	0.08	น้อย
รวม	153	2.46	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.69 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.424	4	0.606	14.863	0.000*
ภายในกลุ่ม	6.033	148	0.041		
รวม	8.457	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.70

**ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ที่มีอาชีพแตกต่าง
กัน ด้วยวิธีของ Scheffe'**

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา ($\bar{X} = 2.46$)	ข้าราชการ/ ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.44$)	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.61$)	พนักงาน บริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.73$)	อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.27$)
นักเรียน/นักศึกษา($\bar{X} = 2.46$)	-	.0106	-.1510	-.2767*	.1823*
ข้าราชการ/ลูกจ้าง($\bar{X} = 2.44$)			-.1616	-.2873*	.1717*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.61$)				-.1257	.3333
พนักงานบริษัทเอกชน($\bar{X} = 2.73$)					.4591*
อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.27$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการปฏิบัติตาม
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ต่าง
จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอื่น ๆ คู่ที่สอง คือ ข้าราชการ/ลูกจ้าง มี
ความแตกต่างกับพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอื่น ๆ อีกคู่หนึ่งคือ พนักงานบริษัทเอกชนมีความ
แตกต่างกับอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

**ตารางที่ 4.71 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย
จําเนกคามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ**

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียน/นักศึกษา	71	2.56	0.30	น้อย
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	33	2.74	0.23	ปานกลาง
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.66	0.08	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	19	2.99	0.23	ปานกลาง
อื่น ๆ	27	2.67	0.37	ปานกลาง
รวม	153	2.67	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.71

ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.979	4	0.745	8.559	0.000*
ภายในกลุ่ม	12.879	148	0.087		
รวม	15.858	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.73

ตารางที่ 4.73 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีของ Scheffe'

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา ($\bar{X} = 2.56$)	ข้าราชการ/ ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.74$)	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.66$)	พนักงาน บริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.99$)	อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.67$)
นักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 2.56$)	-	-1.855	-1.033	-4.291*	-1.086
ข้าราชการ/ลูกจ้าง ($\bar{X} = 2.74$)			.0823	-.2436	.0770
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.66$)				-.3258	-.0053
พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.99$)					.3205*
อื่น ๆ ($\bar{X} = 2.67$)					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน อีกกลุ่มหนึ่ง คือ พนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างกับอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.74 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียน/นักศึกษา	71	2.77	0.23	ปานกลาง
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	33	2.75	0.22	ปานกลาง
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.90	0.16	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	19	2.66	0.14	ปานกลาง
อื่น ๆ	27	2.75	0.10	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.75 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

อาชีพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.240	4	0.060	1.478	0.212
ภายในกลุ่ม	6.008	148	0.041		
รวม	6.248	152			

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
โสด	120	2.66	0.14	ปานกลาง
สมรสอยู่ด้วยกัน	19	2.62	0.17	ปานกลาง
หย่าแยกกันอยู่	6	2.65	0.16	ปานกลาง
หม้าย	8	2.72	0.10	ปานกลาง
รวม	153	2.66	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.76

ตารางที่ 4.77 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.055	3	0.018	.796	0.498
ภายในกลุ่ม	3.458	149	0.023		
รวม	3.513	152			

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.78 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
โสด	120	2.76	0.25	ปานกลาง
สมรสอยู่ด้วยกัน	19	2.65	0.16	ปานกลาง
หย่าแยกกันอยู่	6	2.61	0.27	น้อย
หม้าย	8	2.97	0.27	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.78

ตารางที่ 4.79 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.710	3	0.237	3.747	0.012*
ภายในกลุ่ม	9.406	149	0.063		
รวม	10.116	152			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe' ดังตารางที่ 4.80

**ตารางที่ 4.80 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ที่มีสถานภาพแตกต่าง
กัน ด้วยวิธีของ Scheffe'**

สถานภาพ	โสด ($\bar{X} = 2.76$)	สมรสอยู่ด้วยกัน ($\bar{X} = 2.65$)	หย่าแยกกันอยู่ ($\bar{X} = 2.61$)	หม้าย ($\bar{X} = 2.97$)
โสด ($\bar{X} = 2.76$)	-	.1032	.1500	-.2181
สมรสอยู่ด้วยกัน ($\bar{X} = 2.65$)		-	.0468	-.3213*
หย่าแยกกันอยู่ ($\bar{X} = 2.61$)			-	-.3681
หม้าย ($\bar{X} = 2.97$)				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สมรสอยู่ด้วยกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพเป็นหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

**ตารางที่ 4.81 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ**

สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
โสด	120	2.45	0.20	น้อย
สมรสอยู่ด้วยกัน	19	2.50	0.37	น้อย
หย่าแยกกันอยู่	6	2.58	0.29	น้อย
หม้าย	8	2.45	0.21	น้อย
รวม	153	2.46	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.81

ตารางที่ 4.82 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.129	3	0.043	0.771	0.512
ภายในกลุ่ม	8.328	149	0.056		
รวม	8.457	152			

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.83 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
โสด	120	2.66	0.31	ปานกลาง
สมรสอยู่ด้วยกัน	19	2.65	0.36	ปานกลาง
หย่าแยกกันอยู่	6	2.80	0.19	ปานกลาง
หม้าย	8	2.82	0.37	ปานกลาง
รวม	153	2.67	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.83

ตารางที่ 4.84 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.298	3	0.099	0.951	0.418
ภายในกลุ่ม	15.560	149	0.104		
รวม	15.858	152			

จากตารางที่ 4.84 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.85 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
โสด	120	2.78	0.19	ปานกลาง
สมรสอยู่ด้วยกัน	19	2.69	0.11	ปานกลาง
หย่าแยกกันอยู่	6	2.61	0.17	น้อย
หม้าย	8	2.64	0.39	ปานกลาง
รวม	153	2.75	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.85

ตารางที่ 4.86 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ จำนวนตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ

สถานภาพ	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.351	3	0.117	2.953	0.053
ภายในกลุ่ม	5.898	149	0.040		
รวม	6.248	152			

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบาย ของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 4.87 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านนโยบาย

ข้อเสนอแนะ ด้านนโยบาย	จำนวน
1. ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่หรือให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มากกว่าเดิม	19
2. รัฐควรเน้นเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามหอพักให้มากขึ้น	17
3. ควรแจ้งหรือออกตรวจตราตามหอพักต่าง ๆ ว่าให้มีป้ายแจ้งเตือนถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด	13

จากตารางที่ 4.87 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย คือ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่หรือให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มากกว่าเดิมมากที่สุด จำนวน 19 คน รองลงมา คือ รัฐควรเน้นเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามหอพักให้มากขึ้น จำนวน 17 คน และอันดับที่ 3 ควรแจ้งหรือออกตรวจตราตามหอพักต่าง ๆ ว่าให้มีป้ายแจ้งเตือนถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด จำนวน 13 คน

ตารางที่ 4.88 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านการจักระบบ

ข้อเสนอแนะ ด้านการจักระบบ	จำนวน
1. ควรจัดทำสัญญาการเช่าไว้เป็นหลักฐานและควรคัดสรรบุคคลในการเช่าพักอาศัยให้มากขึ้น	39
2. ควรจัดทำประวัติโดยมีสำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของผู้เช่าพักอาศัยไว้เป็นหลักฐานในการเช่าอยู่อาศัย	16

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจักระบบ คือ ควรจัดทำสัญญาการเช่าไว้เป็นหลักฐานและควรคัดสรรบุคคลในการเช่าพักอาศัยให้มากขึ้นมากที่สุด จำนวน 39 คน รองลงมา คือ ควรจัดทำประวัติโดยมีสำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของผู้เช่าพักอาศัยไว้เป็นหลักฐานในการเช่าอยู่อาศัย จำนวน 16 คน

ตารางที่ 4.89 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ ด้านกฎหมาย	จำนวน
1. รัฐควรประชาสัมพันธ์กฎหมายหรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้มากขึ้น โดยให้เจ้าของหอพักต่าง ๆ เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดอย่างทั่วถึง	43
2. รัฐควรมีบทลงโทษที่จริงจังกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ผิด เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างกับเจ้าหน้าที่คนต่อไป	23

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย คือ รัฐควรประชาสัมพันธ์กฎหมายหรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้มากขึ้น โดยให้เจ้าของหอพักต่าง ๆ เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดอย่างทั่วถึงมากที่สุด จำนวน 43 คน รองลงมา คือ รัฐควรมีบทลงโทษที่จริงจังกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ผิด เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างกับเจ้าหน้าที่คนต่อไป จำนวน 23 คน

**ตารางที่ 4.90 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านระเบียบ**

ข้อเสนอแนะ ด้านระเบียบ	จำนวน
1. รัฐควรเข้มงวดเรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าพักอาศัยตามหอพักให้มากขึ้น	57
2. ควรประชาสัมพันธ์เรื่องการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักให้กับหอพักต่าง ๆ เพื่อจะได้มีระเบียบถูกต้อง และนำไปปฏิบัติต่อไปได้	34
3. รัฐควรจัดชุดออกตรวจตราตามหอพักต่าง ๆ ว่ามีการจดทะเบียนหรือเสียภาษีถูกต้องตามกฎหมายให้มากกว่าเดิม	19

จากตารางที่ 4.90 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะมาตรการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ คือ รัฐควรเข้มงวดเรื่องการ
คัดเลือกบุคคลเข้าพักอาศัยตามหอพักให้มากขึ้นมากที่สุด จำนวน 57 คน รองลงมา คือ ควร
ประชาสัมพันธ์เรื่องการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักให้กับหอพักต่าง ๆ เพื่อจะได้มีระเบียบถูกต้อง
และนำไปปฏิบัติต่อไปได้ จำนวน 34 คน และอันดับที่ 3 คือ รัฐควรจัดชุดออกตรวจตราตามหอพัก
ต่าง ๆ ว่ามีการจดทะเบียนหรือเสียภาษีถูกต้องตามกฎหมายให้มากกว่าเดิม จำนวน 19 คน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก 2) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพและสถานภาพ ต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตแตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้ที่พักอาศัยในหอพักในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และใช้วิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) และได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 153 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ ทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบ (Fact Findings) ได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 68.6 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 มีรายได้ต่อเดือน 3,001-5,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 และมีสถานภาพโสด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกออกเป็นรายด้านพบว่า มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1) ด้านนโยบาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หอพักที่พักอาศัยอยู่มีการ ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล

2) ด้านการจัดระบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หอพักที่พักอาศัยอยู่ มีมาตรการ ควบคุมดูแล บุคคลที่พักอาศัยหรือบุคคลภายนอก มิให้ใช้หอพักเป็นแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติด

3) ด้านกฎหมาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าของหอพักที่พักอาศัย อยู่มีการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

4) ด้านระเบียบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หอพักที่พักอาศัยอยู่ มีการ ตั้งกฎระเบียบของหอพักและบังคับใช้อย่างจริงจัง

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตาม นโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยจำแนกเพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติ ตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน แต่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน และเมื่อแยกออกเป็น รายด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการจัดระบบ ด้านกฎหมายและด้านระเบียบ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านนโยบาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพ

ต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก แตกต่างกัน

2) ด้านการจัดระบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีรายได้และอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก แตกต่างกัน แต่ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ การศึกษา และสถานภาพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ไม่แตกต่างกัน

3) ด้านกฎหมาย ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีอายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก แตกต่างกัน แต่ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศและสถานภาพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ไม่แตกต่างกัน

4) ด้านระเบียบ ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลจากการวิจัยเรื่อง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” ใน 4 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการจัดระบบ ด้านกฎหมาย และด้านระเบียบ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

พบว่า การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการจัดระบบ ด้านกฎหมาย และด้านระเบียบ อยู่ในระดับปานกลาง **ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า** เจ้าของหอพักในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ได้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้นำมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐมาใช้ในหอพักของตนเอง และมีการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ไม่ให้บุคคลที่พักอาศัยหรือบุคคลภายนอกมาใช้หอพักเป็นแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติดและมีการตั้งกฎระเบียบของหอพักและบังคับใช้อย่างจริงจัง ถ้าใครทำผิดกฎก็จะดำเนินการตามกฎหมาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบายและด้านระเบียบ **มีค่าเฉลี่ยสูงสุด**

ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า เมื่อแยกออกเป็นรายด้านเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) **ด้านนโยบาย** ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก **โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง** เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านหอพักที่พักอาศัยอยู่มีการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า** ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในหอพักได้ปฏิบัติตาม นโยบายของรัฐบาลในด้านควบคุมดูแลการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เจ้าของหอพักและเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในหอพัก เขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องเกี่ยวกับแนวคิดของ **กฤษณ ธนาพงศ์ธร** กล่าวว่า ตามด้านนโยบายสาธารณะในการควบคุมด้วยและ ผู้ค้ายาเสพติด ที่เน้นหนักในการทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้าที่ยังหลงเหลืออยู่ ตลอดจนผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลังขบวนการค้ายาเสพติด โดยสืบสวนสอบสวน จับกุม ขยายผล ผู้ค้ายาเสพติด บูรณาการ มาตรการทางทรัพย์สิน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะผู้ค้ารายย่อยในชุมชน ดำเนินการต่อเรื่องร้องเรียนของประชาชนอย่างจริงจัง โดยให้หน่วยปราบปรามยาเสพติดทุกหน่วย จัดทำแผนยุทธการปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติด ทั้งในระดับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านการข่าวและการประสานงานตาม กระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายอย่างเคร่งครัด **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความพึงพอใจ เชื้อฉ้อและการตระหนักรู้ ต่อปัญหายาเสพติดของสังคม ตามนโยบายของรัฐบาล ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า** ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหอพักเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ไม่มีความพึงพอใจ เชื้อฉ้อและการตระหนักรู้ต่อปัญหายาเสพติดของสังคมตาม นโยบายของรัฐบาลที่เจ้าของหอพักนำมาบังคับใช้ภายในหอพักที่ตนเองอาศัยอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **นโยบายที่เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด** ตามเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานของรัฐ โดยกำหนดเป้าหมายโดย ปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติด กำหนดให้มีปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติด เป็นระยะ มุ่งเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นและร่วมมือของพลังแผ่นดินในการจัดการกับปัญหาที่ยังหลงเหลืออยู่และปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

2) **ด้านการจัดระบบ** ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก **ด้านการจัดระบบ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย** เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ** หอพักที่พักอาศัยอยู่ มี มาตรการ ควบคุมดูแล บุคคลที่พักอาศัยหรือบุคคลภายนอก มิให้ใช้หอพักเป็นแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติด **ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า** หอพักที่ประชาชนพักอาศัยอยู่ไม่มีมาตรการควบคุมดูแลมิให้

หอพักเป็นแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติด โดยไม่มีการตรวจเช็คประวัติผู้ที่มาติดต่อหอพักและไม่ห้ามบุคคลภายนอกเข้าและออก โดยมีได้รับอนุญาต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **มาตรการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติด** ตามนโยบายของรัฐในหอพัก เขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ของกรอบแนวคิดการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2550 ที่ได้มีจุดเน้นการแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ผ่านมาในการเน้นการควบคุมปัญหาและลดความรุนแรงของปัญหาไม่ให้กระจายตัว ซึ่งจะทำให้ปัญหายาเสพติดลดลง จนไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตโดยปกติของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์แนวทางการกิจกรรมที่ชัดเจนสำหรับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (Potential Demand) จะมุ่งเน้นเป้าหมายกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา มีแนวทางการจัดระเบียบสังคมมุ่งเน้น 6 ประเภท (สถานบันเทิง หอพัก ร้านอาหาร Internet แหล่งมั่วสุมต่าง ๆ ร้านค้าแผงเล็กและเยาวชนที่ชวกลางคืน และ โต๊ะพนันบอล) มีกิจกรรมหลัก 1) การพัฒนารูปแบบการจัดระเบียบสังคมแบบภาคีร่วม กำหนดให้พื้นที่เขตเทศบาล / เมืองของทุกจังหวัด เป็นพื้นที่จัดระเบียบสังคมอย่างต่อเนื่องต่อไป โดยให้ยึดถือกรอบการจัดระเบียบสังคม ตามปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด กิจกรรมที่ 2) การจัดระเบียบสังคมจังหวัด ให้ทุกจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนา การจัดระเบียบสังคมแบบมีภาคีร่วม และดำเนินการพัฒนาที่มงานต่าง ๆ ในจังหวัด ให้สามารถรองรับการปฏิบัติการอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่ 3) การดำเนินการต่อกลุ่มเป้าหมายสถานประกอบการ ให้จำแนกสถานการณั้ดำเนินการต่อสถานประกอบการแต่ละประเภท กลุ่มและพื้นที่ที่มีความเสี่ยง **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ หอพักที่พักอาศัยอยู่มีเจ้าหน้าที่รัฐ มาตรวจตราหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายแก่ผู้พักอาศัย **ที่เป็นเข่นนี้อธิบายได้ว่า** หอพักที่ประชาชนอาศัยอยู่ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐมาตรวจตราและสุ่มตรวจอย่างสม่ำเสมอ ผู้คิดสิ่งเสพติดจึงไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมืองให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธมศักดิ์ เกศงามล้วน** ได้ศึกษา “เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหอพัก” ผลการวิจัย ด้านการป้องกันการใช้สารเสพติดพบว่า “มาตรการการป้องกันการ ใช้สารเสพติดยังไม่มีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อด้านการป้องกันไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายทำให้การป้องกัน ไม่ได้ผลเท่าที่ควร” ด้านเจ้าหน้าที่ พบว่า “มีกำลังไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน”

3) ด้านกฎหมาย ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ เจ้าของหอพักมีการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด **ที่เป็นเข่นนี้อธิบายได้ว่า** เจ้าของหอพักได้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ เพื่อความปลอดภัยของบุคคลที่เข้ามาพักอาศัย เป็นการรักษาชื่อเสียงของหอพักตนเอง และที่สำคัญเป็นการป้องกันไม่ให้หอพักถูกสั่งปิดเพราะทำผิดกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ธ**

นิค ธนทวี ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก ในจังหวัดกำแพงเพชร” พบว่า “ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า ปัจจัยด้านกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก มีความครบถ้วนพอสมควรแล้ว แต่อาจขาดในบางเรื่อง ส่วนในเรื่องการนำกฎหมายไปบังคับใช้ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยหลายอย่างคือ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ ความเข้าใจในตัวกฎหมายและขั้นตอนปฏิบัติอย่างแท้จริง” **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ** เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ทราบถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการสั่งปิดสถานประกอบการหอพัก **ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า** เจ้าของหอพักมีความรู้เรื่องอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสั่งปิดสถานประกอบการหอพักเป็นอย่างดี แต่ทำไม่รู้ไม่เห็น เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้คนที่ จะเข้ามาพักอาศัย เป็นการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับ **มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐ** ในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ โดยให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการต้องปฏิบัติตามต้องจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัย หรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ โดยมีลักษณะและขนาดดังนี้ ลักษณะของป้ายหรือประกาศ ต้องติดในที่ที่มีความชัดเจนเห็นได้ง่าย สถานบริการและที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ให้มีขนาดตัวอักษรกว้างไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า 3 เซนติเมตร ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้นแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละ 15 วัน นับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

4) ด้านระเบียบ ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับ **ปานกลาง** เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ** หอพักที่พักอาศัยอยู่มีการตั้งกฎระเบียบของหอพักและบังคับใช้อย่างจริงจัง **ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า** เจ้าของหอพักมีการตั้งกฎระเบียบของหอพักตามนโยบายของรัฐบาลและบังคับให้กฎระเบียบนั้นพอสมควร เพื่อให้หอพักของตนเองมีคนเข้ามาใช้บริการและสามารถเปิดบริการได้โดยไม่ให้เกิดกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ **สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด กรมพัฒนาสังคม** ซึ่งตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ที่ให้อำนาจนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในอันที่จะเข้าไปในหอพักใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกได้เสมอโดยมิต้องบอกล่วงหน้า ทั้งนี้เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายบุคคลที่อยู่ในหอพักนั้นไม่ว่าจะ

เป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ผู้พัก หรือบุคคลอื่นใดก็ตามต้องให้ความสะดวกพอสมควร แต่ในกรณีจำเป็น เช่น ได้ทราบว่าหอพักใดประกอบการทุจริตมิฉะพินนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ก็มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น หรือหลังเวลาพระอาทิตย์ตกได้ **ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ ความมั่นใจต่อการจัดระเบียบสังคม ด้านหอพักของรัฐบาล **ที่เป็นเหนืออภิปรายได้ว่า** รัฐบาลไม่สั่งเจ้าหน้าที่ออกสำรวจอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้ยาเสพติดแพร่ระบาดภายในหอพัก ซึ่งทำให้ ประชาชนขาดความมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับ **มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด** ตามนโยบายของรัฐ ในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก **การจัดระเบียบหอพักตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507** คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2548 ให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพในการควบคุม กำกับ ดูแล และการเข้าพักของนักศึกษา และวางมาตรการจัดระเบียบหอพักรวม 7 มาตรการ ทั้งนี้เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 125 ได้กำหนดให้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว และเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการ โดยมุ่งเน้น ให้เด็กและเยาวชนที่เข้าพักอาศัยอยู่ในหอพักของเอกชนได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพมากกว่าประโยชน์ในทางการค้าของผู้ประกอบการหอพักจากข้อเท็จจริงพบว่า มีหอพักอยู่ 2 ลักษณะ กล่าวคือ

หอพักขนาดเล็ก ซึ่งเป็นหอพักที่ผู้ดำเนินการจะเช่าตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์มาดัดแปลงเป็นหอพัก มีจำนวนห้องพักประมาณ 5 – 15 ห้อง ซึ่งเจ้าของหอพักส่วนใหญ่ไม่ได้จดทะเบียนเพราะไม่ต้องการที่จะเสียภาษี

หอพักขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นหอพักที่ผู้ดำเนินการจะประกอบกิจการในรูปของธุรกิจส่วนตัวหรือนิติบุคคล มีอาคารที่พิกขนาดใหญ่และมีจำนวนห้องพักประมาณ 100 ห้องขึ้นไป ในห้องจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ซึ่งอาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น อพาร์ทเมนต์ แฟลต คอนโดมิเนียม เป็นต้น ผู้ประกอบธุรกิจประเภทนี้เสียภาษีตามกฎหมาย แต่ไม่ประสงค์ที่จะจดทะเบียนหอพัก เพราะจะทำให้ไม่สามารถรับผู้เข้าพักอาศัยที่เป็นชายและหญิงปะปนกันได้ และอาจทำให้มีผู้เข้าพักไม่เต็มจำนวนตามห้อง ซึ่งมีผลเสียต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการค้นพบ (Fact Finding) จากผลการวิจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการจัดระบบ ด้านกฎหมาย และด้านระเบียบ

เพื่อมุ่งเน้นให้มีการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม โดยควรมีการปรับปรุงกลยุทธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเป็นจริง จึงได้ข้อเสนอแนะเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านนโยบาย ข้อ 4 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีความพึงพอใจ/เชื่อมั่น/ตระหนัก ต่อปัญหาเสพติดของสังคม ตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด ดังนั้นสำนักงาน ปปส. ภาค 6 จังหวัดพิษณุโลก ควรเข้มงวดให้หอพักปฏิบัติตามนโยบายการแก้ไขปัญหาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจและเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดของสังคม

2) ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านการจัดระบบ ข้อ 6 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีเจ้าหน้าที่รัฐ มาตรวจตราหรือทดสอบหาสารเสพติด ในร่างกาย แก่ผู้พักอาศัยเพียงใด ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐควรเข้มงวดในการมาตรวจตราตามนโยบายของรัฐบาล หรือทดสอบหาสารเสพติด ในร่างกายแก่ผู้พักอาศัยในหอพักให้มากยิ่งขึ้น

3) ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านกฎหมาย ข้อ 3 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ ทราบถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการสั่งปิดสถานประกอบการหอพัก เพียงใด ดังนั้นสำนักงาน ปปส. ภาค 6 จังหวัดพิษณุโลก ควรให้ความรู้และความเข้าใจถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐแก่เจ้าของหอพักในเรื่องการดำเนินการสั่งปิดสถานประกอบการหอพักที่ไม่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลให้มากขึ้น

4) ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก ด้านระเบียบ ข้อ 4 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีความมั่นใจต่อการจัดระเบียบสังคม ด้านหอพักของรัฐบาลเพียงใด ดังนั้น สำนักงาน ปปส. ภาค 6 จังหวัดพิษณุโลก ต้องเข้มงวดในการจัดระเบียบสังคม ตามนโยบายของรัฐ ด้านหอพักให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนจะได้มีความปลอดภัย / ความมั่นใจต่อการเข้าพักอาศัยในหอพักนั้น ๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1) ควรศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ บทลงโทษเกี่ยวกับกฎหมายเสพติดให้กับประชาชนผู้พักอาศัยในหอพัก

2) ควรศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดระเบียบหอพัก

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ของเจ้าของหอพักที่เกี่ยวกับกฎหมายการดำเนินกิจการหอพัก

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

- กุลธน ธนาพงศ์ธร. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 13. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- วรเดช จันทรศร. เทคนิคการบริหารความคิดสู่ความสำเร็จอย่างมืออาชีพ. สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- สุจิตรา บุญบริดพันธุ์. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2546.
- สุรสิทธิ์ วชิรจจร. นโยบายสาธารณะเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ธเนศวรพรินต์ติ้งการพิมพ์, 2549.

2) วิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ / รายงานการวิจัย

- ธนา ไชยประสิทธิ์. "การศึกษาเรื่องมาตรการควบคุมการเสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของคนไทยที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ในที่พักอาศัย (ศึกษาเฉพาะยาบ้าและยาอี)". วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- มูลนิธิอารมณณ์ พงศ์พจน์. "แนวทางการแก้ไขปัญหายาบ้าในสถานประกอบการประเภทบ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์". รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด : กระทรวงยุติธรรม, 2543.
- วรภรณ์ ขุนอินทร์. "โครงการศึกษาสภาพปัญหาสารเสพติด ในกลุ่มผู้พักอาศัยในชุมชนแออัด ในกรุงเทพมหานคร". การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541.
- สมศักดิ์ เทศงามถ้วน. "การศึกษาเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหอพัก". วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

सानิต รัตนวิ. “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามหอพัก ในจังหวัดกำแพงเพชร”. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.

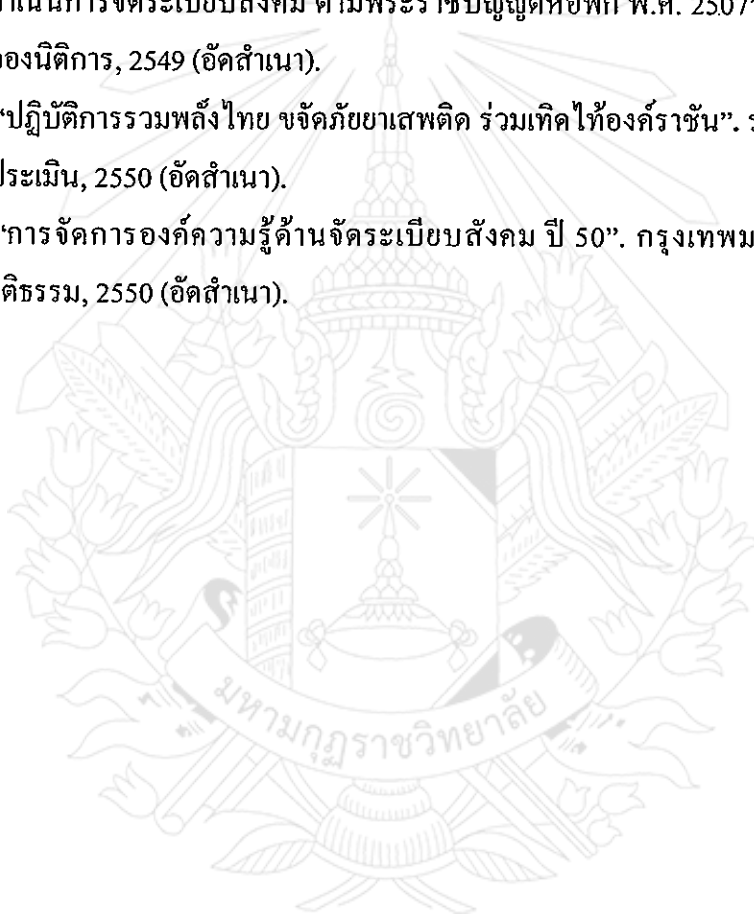
3) เอกสารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

มยุรี อนุমানราชชน. “เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายสาธารณะ”. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544 (อัดสำเนา).

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. “มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินการจัดระเบียบสังคม ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507”. กรุงเทพมหานคร : กองนิติการ, 2549 (อัดสำเนา).

_____. “ปฏิบัติการรวมพลังไทย ขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไท้องค์กรราชัน”. รายงานผลการสำรวจประเมิน, 2550 (อัดสำเนา).

_____. “การจัดการองค์ความรู้ด้านจัดระเบียบสังคม ปี 50”. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงยุติธรรม, 2550 (อัดสำเนา).

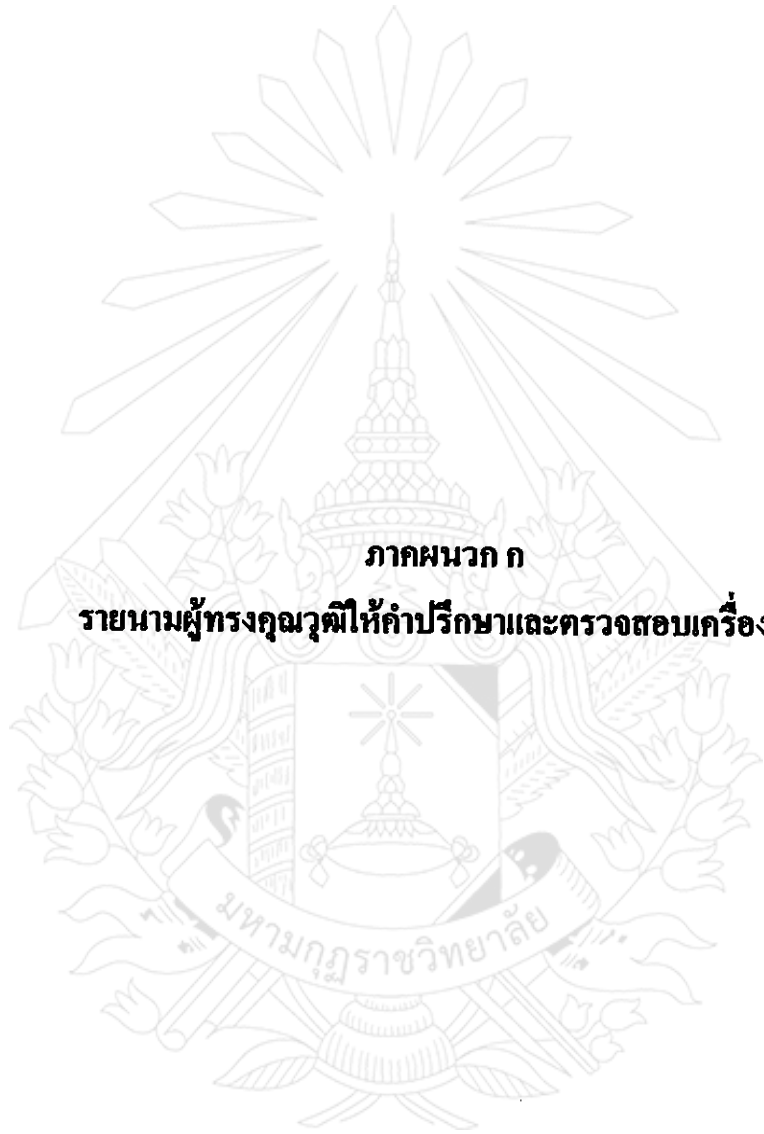

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือ

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
ให้คำปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล**

1. พระครูปลัดจิตตชิชัย จิตฺตชิโย
น.ธ. เอก, ศน.บ., ศศ.ม. (การวิจัยและการพัฒนาท้องถิ่น)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
น.ธ. เอก, ป.ธ. 5, น.บ., M.A.
Ph.D. (Social Development)
อาจารย์พิเศษประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสง
กศ.บ., อ.ม. (บาลี - สันสกฤต)
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/391

วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชัย

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นายสุรพงษ์ พานิจจะ เป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204030 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้นี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง มตกรป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ศุภกฤษ เมธีโศกพงษ์ และ พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณมโม อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/393

วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นายสุรพงษ์ พานิจจะ เป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204030 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้นี้มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ศุภกฤษ เมธีโภคพงษ์ และ พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรคักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/392 วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขออนุมัติขอเป็นผู้อยู่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสง

ศูนย์การศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นายสุรพงษ์ พานิจจะ เป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204030 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้นี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ศุภกฤษ เมธีโกศพงษ์ และ พระปลัดบุญธรรม บุญธรรมโม อาจารย์ที่ปรึกษา

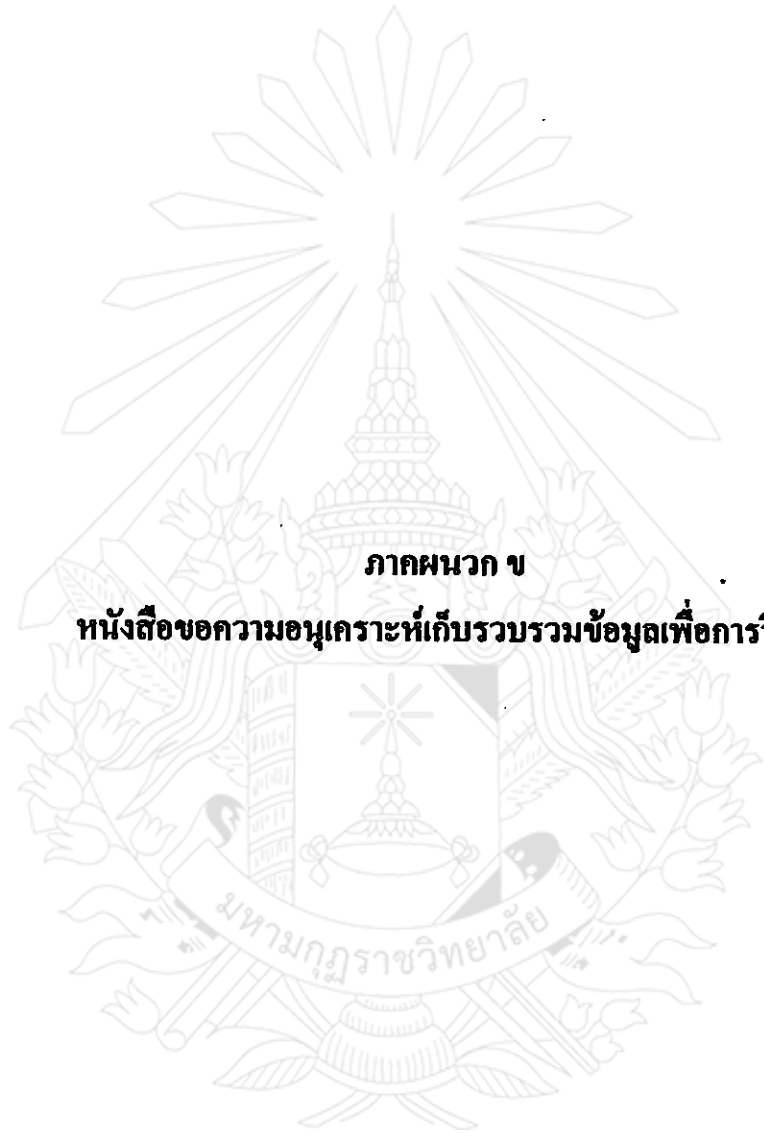
ศูนย์การศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิระศักดิ์ สุรนธิ์)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่ ศธ 6013(1.9)/601

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๖๓ วัดเจ็ดยอดหลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๖-๐๘๐๕๕๕ โทรสาร : ๐-๕๓๒๖-๖๖๖๖
www.lanna.mbu.ac.th

13 ตุลาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย (Try out)

เจริญพร นายอำเภอเมืองเชียงใหม่

ด้วย นายสุรพงษ์ พานิจจะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง **มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ดร.ศุภกฤษ เมธีโกคพงษ์ และ พระปลัดบุญธรรม ปุณณธมฺโม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายสุรพงษ์ พานิจจะ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (Try out) ในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพมขเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ที่ ศธ 6013(1.9)/758

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๐๓ วัดเจดีย์หริภุญไชย ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๙๕๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๑-๓๖๑๕
www.lanna.mbu.ac.th

9 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ด้วย นายสุรพงษ์ พานิจจะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง **มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับหลักสูตรการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ดร.ศุภกฤษ เมธีโกคพงษ์ และ พระปลัดบุญธรรม บุญธรมุโม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายสุรพงษ์ พานิจจะ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออโนทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรัตน์ สุรเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐในหอพัก

อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้ศึกษาขอเรียนว่าจะ เก็บข้อมูลคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ และไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด ผู้ศึกษาจึงขอ ความร่วมมือจากท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเห็นอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผล การศึกษาที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ( )

1. เพศ   ( ) ชาย   ( ) หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. ระดับการศึกษา   ( ) ประถม   ( ) มัธยม   ( ) อนุปริญญา   ( ) ปริญญาตรีขึ้นไป
4. รายได้ _____ บาท ต่อเดือน
5. อาชีพ   ( ) นักเรียน นักศึกษา   ( ) ข้าราชการ / ลูกจ้าง   ( ) พนักงานรัฐวิสาหกิจ
          ( ) พนักงานบริษัทเอกชน   ( ) อื่น ๆ _____
6. สถานภาพ   ( ) โสด   ( ) สมรสอยู่ร่วมกัน   ( ) หย่าแยกกันอยู่   ( ) หม้าย

**ตอนที่ 2 ข้อมูลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐใน
หอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก**

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านนโยบาย					
1. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด					
2. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีนโยบายในการป้องกันกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ผู้ค้า/ผู้เสพ/ผู้ติด) ในหอพักเพียงใด					
3. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ให้ความสำคัญกับการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด					
4. ท่านมีความพึงพอใจ/เชื่อมั่น/ตระหนักต่อปัญหาเสพติดของสังคม ตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด					
5. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการเฝ้าระวังปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาลเพียงใด					
6. บริเวณหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ รัฐบาลมีนโยบายต่อการบริหารจัดการอย่างบูรณาการในด้านหอพักเพียงใด					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดระบบ					
1. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีมาตรการควบคุมดูแล บุคคลที่พักอาศัยหรือบุคคลภายนอก มิให้ใช้หอพักเป็นแหล่งมั่วสุมในการเสพยาเสพติดเพียงใด					
2. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการจัดทำหรือบันทึกการเข้าออกของบุคคลภายนอกหรือบุคคลที่ไม่ได้พักอาศัยในหอพักของท่านเพียงใด					
3. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มี มาตรการในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าพักอาศัยเพียงใด					
4. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีการตรวจสอบและบันทึกประวัติของบุคคลที่เข้าพักอาศัยเพียงใด					
5. เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ ในการตรวจตราตามมาตรการของรัฐบาลเพียงใด					
6. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีเจ้าหน้าที่รัฐ มาตรวจตราหรือทดสอบหาสารเสพติด ในร่างกายแก่ผู้พักอาศัยเพียงใด					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกฎหมาย					
1. เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพียงใด					
2. เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่เข้าใจในสาระสำคัญของ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 เพียงใด					
3. เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ ทราบถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการสั่งปิดสถานประกอบกิจการหอพักเพียงใด					
4. เจ้าของหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการแจ้งเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพียงใด					
5. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังเพียงใด					
6. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่มีหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พักอาศัยเพียงใด					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านระเบียบ					
1. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการตั้งกฎระเบียบของหอพักและบังคับใช้อย่างจริงจังเพียงใด					
2. หอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ มีการปฏิบัติตามระบบการจัดระเบียบสังคม ของรัฐบาลเพียงใด					
3. ในเขตหอพักที่ท่านพักอาศัยอยู่ รัฐบาลได้กำหนดให้หอพักอาศัย มีมาตรฐานตามที่กำหนดเพียงใด					
4. ท่านมีความมั่นใจต่อการจัดระเบียบสังคม ด้านหอพักของรัฐบาลเพียงใด					
5. ตามที่รัฐบาลตั้งกฎระเบียบกับผู้ประกอบการ หอพัก ท่านคิดว่าผู้ประกอบการปฏิบัติตามเพียงใด					
6. ตามที่รัฐบาลได้ให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ท่านคิดว่าปัญหาเสพติดในหอพักจะลดลงเพียงใด					

**ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐใน
หอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก**

1. ด้านนโยบาย

---

2. ด้านการจัดระบบ

---

3. ด้านกฎหมาย

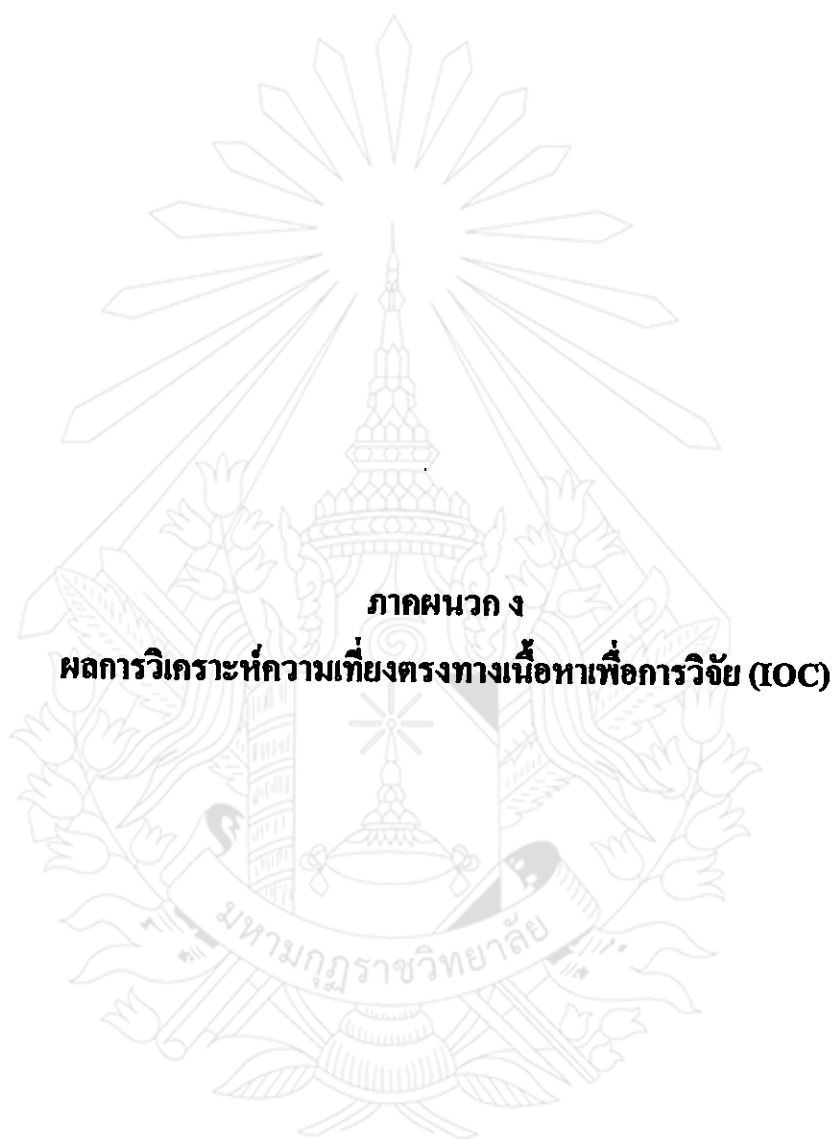
4. ด้านระเบียบ

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาเพื่อการวิจัย (IOC)

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ชื่อเรื่อง (วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์) มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามนโยบาย
ของรัฐในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

รหัส 5012204030 ชื่อนักศึกษา นายสุรพงษ์ พานิจจะ รุ่นที่ 5/2550
สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้อง
กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้อง
กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบสอบถาม คนที่ .....2.....

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	1	
2	1	1	1	1	
3	1	1	1	1	
4	1	1	1	1	
5	1	1	1	1	
6	1	1	1	1	
7	1	1	1	1	
8	1	1	1	1	
9	1	1	1	1	

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมคะแนน ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
10	1	1	1	1	
11	1	1	1	1	
12	1	1	1	1	
13	1	1	1	1	
14	1	1	1	1	
15	1	1	1	1	
16	1	1	1	1	
17	1	1	1	1	
18	1	1	1	1	
19	1	1	1	1	
20	1	1	1	1	
21	1	1	1	1	
22	1	1	1	1	
23	1	1	1	1	
24	1	1	1	1	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล : นายสุรพงษ์ พานิจจะ
วัน เดือน ปี เกิด : วันพฤหัสบดีที่ 7 พฤศจิกายน 2506
ชาติภูมิ : ตำบลบ้านหมอ อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน : 2/1 หมู่บ้านเทียมพร ถนนมหาโชค ซอย 15 ก ตำบลป่าตัน
 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50300

การศึกษา

พ.ศ. 2531 : บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป)
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2545 : นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพมหานคร

สถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2538 : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2539 : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ. 2548 : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 6 จังหวัดพิษณุโลก